

MATIČÁK

duben 2020

OBSAH:

Úvodník

Projekt Edison na naší škole

100 let naší vlajky

Pasování prvňáčků

Úspěch v recitační soutěži

Ohlédnutí za lyžařským kurzem

Akce Crash!

Stavění dřevěných modelů

Naše "domoučení" - pilně plníme zadání

Pohádky našich žáků

Úvahy našich žáků - ROK 2020

Ilustrace a fotografie našich žáků

Pojďme si hrát

Redakční rada

Milí žáci,

dubnové číslo vašeho časopisu si můžete pročíst jen v elektronické formě. Všichni asi víte, proč...Škola je zavřená a vy, často ve spolupráci se svými rodiči, doma zápolíte s úkoly, které dostáváte k vypracování v době uzavření škol. Víím, že pro nikoho z vás tato věc není příjemná a věřte, že pro nás pedagogy také ne. Škola pro vás zároveň bývá nejen místem, kde se něco naučíte a něčemu porozumíte, je to místo setkávání se svými vrstevníky, s kamarády, se kterými často velmi intenzivně prožíváte „život ve škole“. Chápu, že jste s nimi nyní na sociálních sítích, ale možná, že právě v době této karantény si začínáte uvědomovat, že chatování a sdílení je jedna věc, ale komunikace s druhým člověkem naživo je technikou přece jen nenahraditelná.

Tato zkušenost se vám možná v životě bude hodit. A nebude to jediná životní zkušenost, kterou v této době bezprecedentního omezení běžného života zažíváme, a o které přemýšlíme. Člověk prostě není pán tvorstva, za kterého se často vydává, a život, známe to z historie, nemusí být vždy jen poklidnou, bezproblémovou a právně zaručenou cestou k ještě většímu bohatství a pohodlí. Máte nyní možnost si uvědomit, že spousta samozřejmých věcí v životě tak úplně samozřejmé nejsou. Škola, tréninky, zájezdy, výlety, zábava, nakupování, to vše lze realizovat jen za určitých podmínek, které nám nyní k dispozici nejsou. To je nyní vaše cenná zkušenost, která pro vás bude do budoucna skutečně nenahraditelnou devizou, jakou byste ve škole při běžné výuce jen těžko získali.

Mgr. Vladimír Matuš

ředitel školy

Projekt Edison na naší škole

Ve dnech 24. 2. až 28. 2. 2020 se již potřetí na naší škole uskutečnil projektový týden nazvaný Edison. Tento projekt spojuje mladé lidi odlišných kultur a národností. Seznamuje se zvyky, tradicemi a situací v jiných zemích. Projekt se již mnoho let koná pod záštitou dobrovolnické organizace AISEC. „Vizí projektu je tolerance a příznivé společné soužití české společnosti s různými kulturami a národy, a to na základě jejich porozumění a omezení předsudků a stereotypů. Díky multikulturní atmosféře, vyvolané zahraničními stážisty, oživuje výuku a zvyšuje zájem o studium mezi žáky a studenty a učí je nebát se odlišného.“[/web AISEC/](#)

Naši školu letos navštívilo pět stážistů: Elif Ezri Duran z Turecka, Salsabila Ramadhina z Indonézie, Enes malcok z Turecka a Khrystyna z Ukrajiny, Clement Yang z Taiwanu. Studenti seznámili naše žáky s jejich zeměmi, s jejich zvyky, tradicemi, kulturou, slavnými osobnostmi, přírodními úkazy atd.

V hodinách anglického jazyka poslouchali celý výklad v anglickém jazyce. Kladli spoustu zvědavých otázek k životu studentů, jejich rodin i obyvatel země. Žáci od čtvrtých až po deváté ročníky měli možnost se seznámit se stážisty a osmělit se použít mluvené slovo v angličtině. Dozvěděli se spoustu zajímavých informací o všech zemích. Tančili, zpívali, hráli hry, soutěžili v kvízech, poslouchali...

Členové školního parlamentu měli možnost diskutovat se stážisty o globálních problémech v jejich zemi. Řešili otázku migrantů ze Sýrie v Turecku, třídění odpadu na Taiwanu, otázku rovnoprávnosti žen a mužů v jejich zemi, válečnou situaci na Ukrajině, otázky náboženství v Indonézii, atd.

Stážisté byli ubytováni v hostitelských rodinách a na hotelu. Hostitelské rodiny se o ně pečlivě staraly a žáci zároveň měli velkou příležitost si procvičit angličtinu v běžném životě.

Děkuji všem učitelům a hostitelským rodinám za starost a péči o stážisty a věřím, že tato akce nebyla poslední a v příštím roce se zase uskuteční.

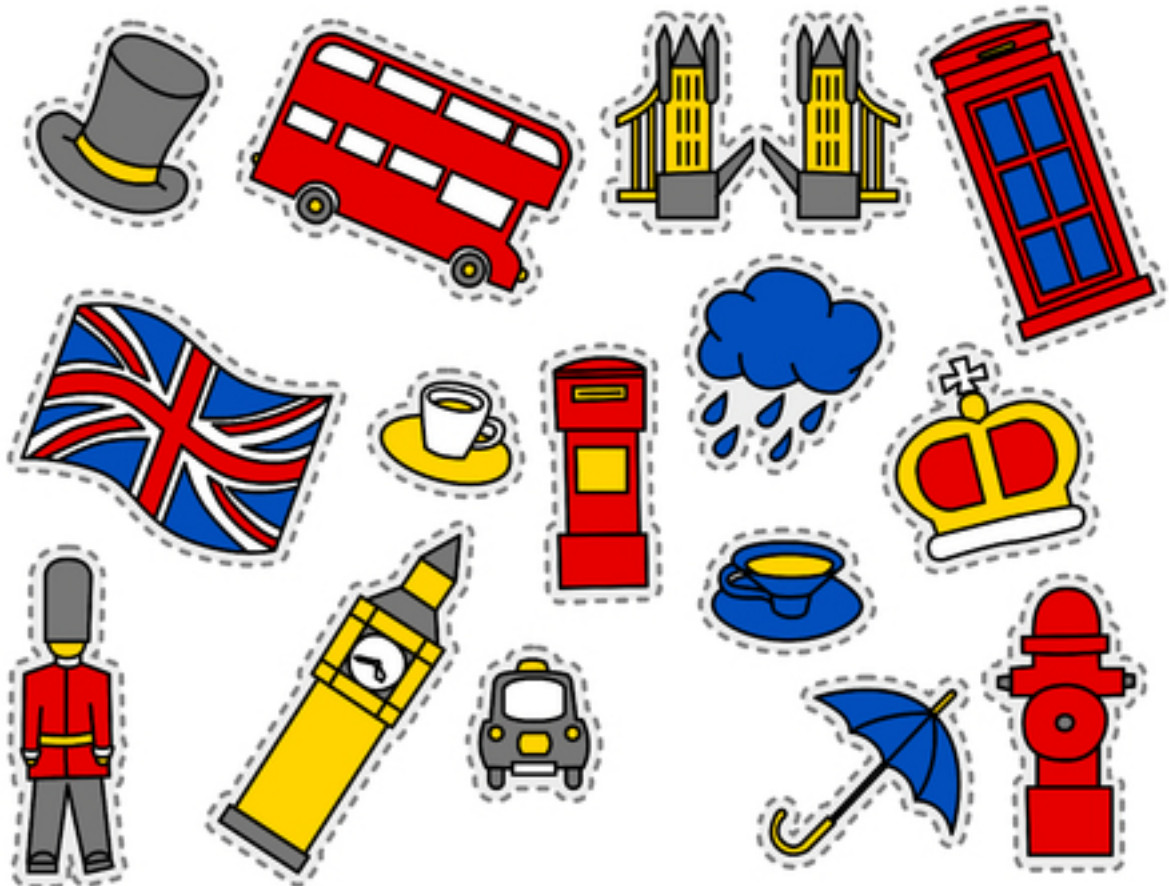
Mgr. Lucie Svobodová

Project Edison

It was really interesting project. I learnt lots of new things about different countries. First guy Enes was very friendly and funny. Second person from Indonesia Salsabila was even more friendly than previous person and on top of that she gave me a key pocket for right answer. And last person Elif was from Turkey. She was very proud of Turkey and she had a lot of energy. In one word it was all amazing.

Patrik Hörecký, 9. B

There were four foreign students in our classroom – Salsa, Khrystyna, Elif and Ernest.

Salsa has got one brother and one sister. She is from Indonesia. She lives in Jakarta. She does not like dogs. She studies IT.

Khrystyna is from Ukraine. She studies in Lvov. She speaks Russian. She is 18. She likes watching films. She likes svíčková (made in Czech) – Czech meal.

Elif Ezir is from Turkey. She lives in Alanya. Her older brother lives in Brno and has one young son. She studies business at university. Her university is very big. The capital city of Turkey is Ankara but the biggest city is Istanbul.

Only one boy was Enes. He wanted to be a pilot but his school finished. He plays chess with his younger brother and he has one older brother.

Filip Rončka, 6. A

Edison is a good project. I like Indonesian and Ukraine culture. Ukraine is a good country. Very beautiful Salsabila is from Indonesia. Khrystyna is from Ukraine. And Enes is from Turkey. I like an Indonesian food and their sea. I like beautiful islands. And now I know that the sentence: „I like you“

Is „Aka suka kamu“ from Indonesian language.

Ukraine capital city is Kiev and Indonesian capital city is Jakarta. And Turkish capital city is Ankara.

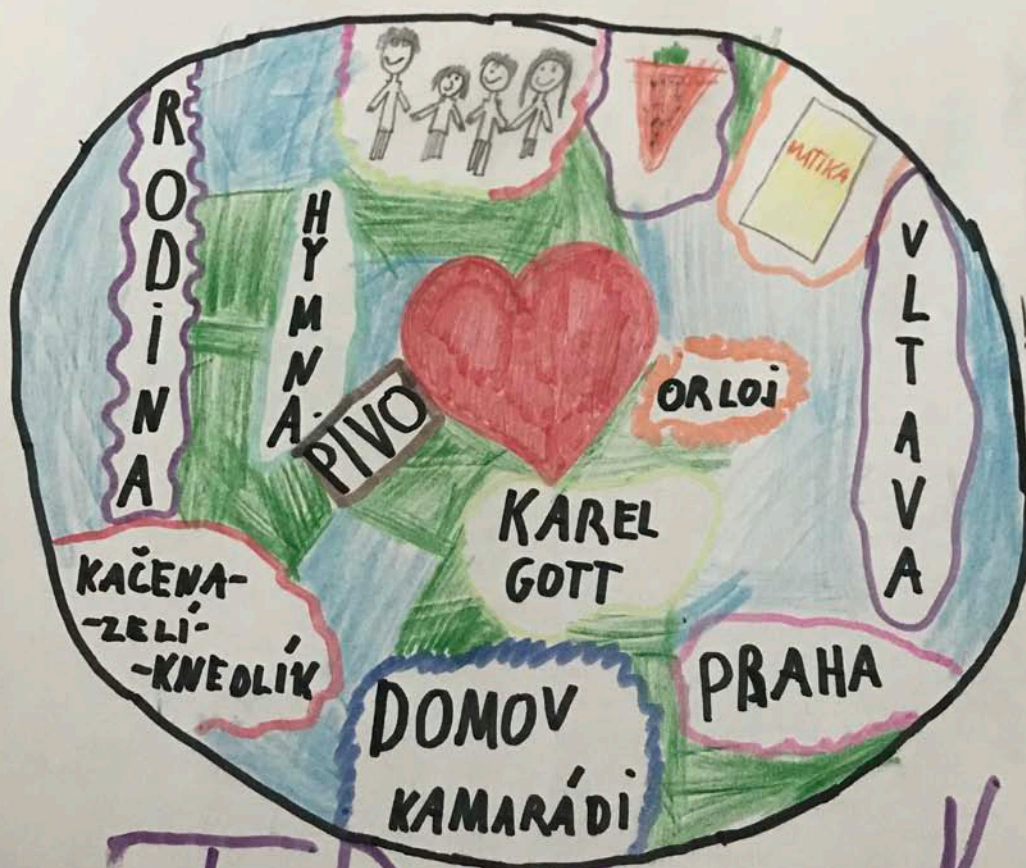
Sebastian Baier, 4. D

30. března 1920 byla vyhlášena a uznána oficiální vlajka Československa. Autorem je Jaroslav Kursa (12. 10. 1875 – 12. 6. 1950), český heraldik a archivář. Takže vlajka měla 30. března 2020 právě 100 LET!!! Kdybychom byli společně ve třídě, jistě bychom se tomuto významnému výročí věnovali. V této nelehké době jsme si aspoň "na dálku" zkusili namalovat přání naší vlajce v podobě myšlenek, které se nám honí hlavou, na co přesně myslíme, když se řekne Česká republika, na co myslíme, když se řekne vlast, domov ♥

100 Let naší státnosti

TOBI SOUČEK.

Pasování prvňáčků za čtenáře knihovny

Ve dnech 2. – 3. března 2020 první třídy absolvovaly slavnostní pasování prvňáčků na čtenáře knihovny v Ústřední knihovně města Ostravy – v oddělení pro děti a mládež. Součástí pasování byla i registrace do knihovny na jeden rok zdarma. Knihovna se pro tuto chvíli proměnila na Království Obratlist a děti pasoval sám pan král tohoto království Gabriel (knihovník zdejší knihovny). Třídu I. A pasovala místostarostka městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz Mgr. Alena Pataky. Děti pak v knihovně strávily příjemné chvíle s knihou. Třída I. D je v knihovně zapojena do projektu Už jsem čtenář - Knížka pro prvňáčka (tedy mají průkazky už od září 2019) a tak navštěvují knihovnu každý měsíc. Probíhají zde aktivity zaměřené na prohlubování čtenářské gramotnosti, vnímání textu a na konci projektu budou děti odměněny knihou spisovatelky Lenky Rožnovské - Katka a klokan ze šuplíku.

Mgr. Olga Maturová

Třída III. C má velmi šikovnou žákyni - Doru Kaletovou. Tato žačka se zúčastnila všech recitačních soutěží a "posbírala" všechna první místa. A až se vrátí po koronavirové epidemii do školy a bude zdravá, bude naši školu dále reprezentovat v krajském kole recitační soutěže s úžasnou básničkou "Ptala se Františka Marty". Kdo jste ji nikdy neslyšeli přednášet, přijďte se někdy v budoucnu podívat do III.C, Dorka se vám ráda předvede. A věřte, že to bude pro vás zážitek.

Ve dnech 2. - 6. 3. 2020 se žáci čtvrtých a pátých ročníků naší školy zúčastnili **lyžařského výcviku** v lyžařském areálu Vaňkův kopec. Všichni žáci uvítali možnost si v letošní nezvykle teple zimě zalyžovat, tím spíše, že ranní doprava od budovy školy až k areálu byla zajištěna dvěma autobusy, které nás na místo vždy bezpečně a pohodlně přepravily během necelé půlhodiny.

Navzdory ne zcela ideálnímu počasí a tomu odpovídající sněhové pokrývce na sjezdovce se všechny děti bez problémů zařadily do výcviku a mnohé již na začátku ukázaly, že mají slušné lyžařské dovednosti. Každé dopoledne strávily na sjezdovce maximum času a instruktoři se jim vždy plně věnovali. Není divu, že na konci týdne již bylo na všech znát výrazné zlepšení. Právem pak všichni na závěr od svých instruktorů obdrželi diplomy, medaile a poukazy. Zároveň byli vyhlášeni ti nejlepší z každé skupiny.

Všechny děti se v pátek rozcházely do svých domovů se spokojenými úsměvy a především s vybroušenou lyžařskou technikou.

Dne 24. 2. 2020 se žáci IV. C zúčastnili akce

Crash! Policejní speciál II. – výstava

se skutečným vybavením dopravní policie

a hasičského záchranného sboru

Prohlédli jsme si vybavení hasičů

Seznámili nás se zásahovou technikou

Vyzkoušeli jsme si i auta policie a vyslechli přednášku o nebezpečí na silnici, pak jsme prošli interaktivní výstavou – nebezpečí na silnici

Projeli se na motorkách

A vyzkoušeli i testy na počítači.

V dětech výstava zanechala hluboký dojem.

Stavění dřevěných modelů

Ve dnech 25. a 26. 2. 2020 proběhla v půdní vestavbě školy akce pro rodiče a děti s názvem „Stavění dřevěných modelů“. Tentokrát mezi rodiči převažovali tatínkové, ale ani maminky se nedaly zahanbit.

Nabídka stavebnic byla veliká a tak se stavěly pokojíčky pro panenky, auta, letadla, kosmické lodě, nákladáky i autobusy. Práce se dařila, nálada byla úžasná a někteří si kupovali stavebnice i domů.

Tak ať se Vám stavění daří stejně jako v družině.

Paní vychovatelka Dáša Nováková

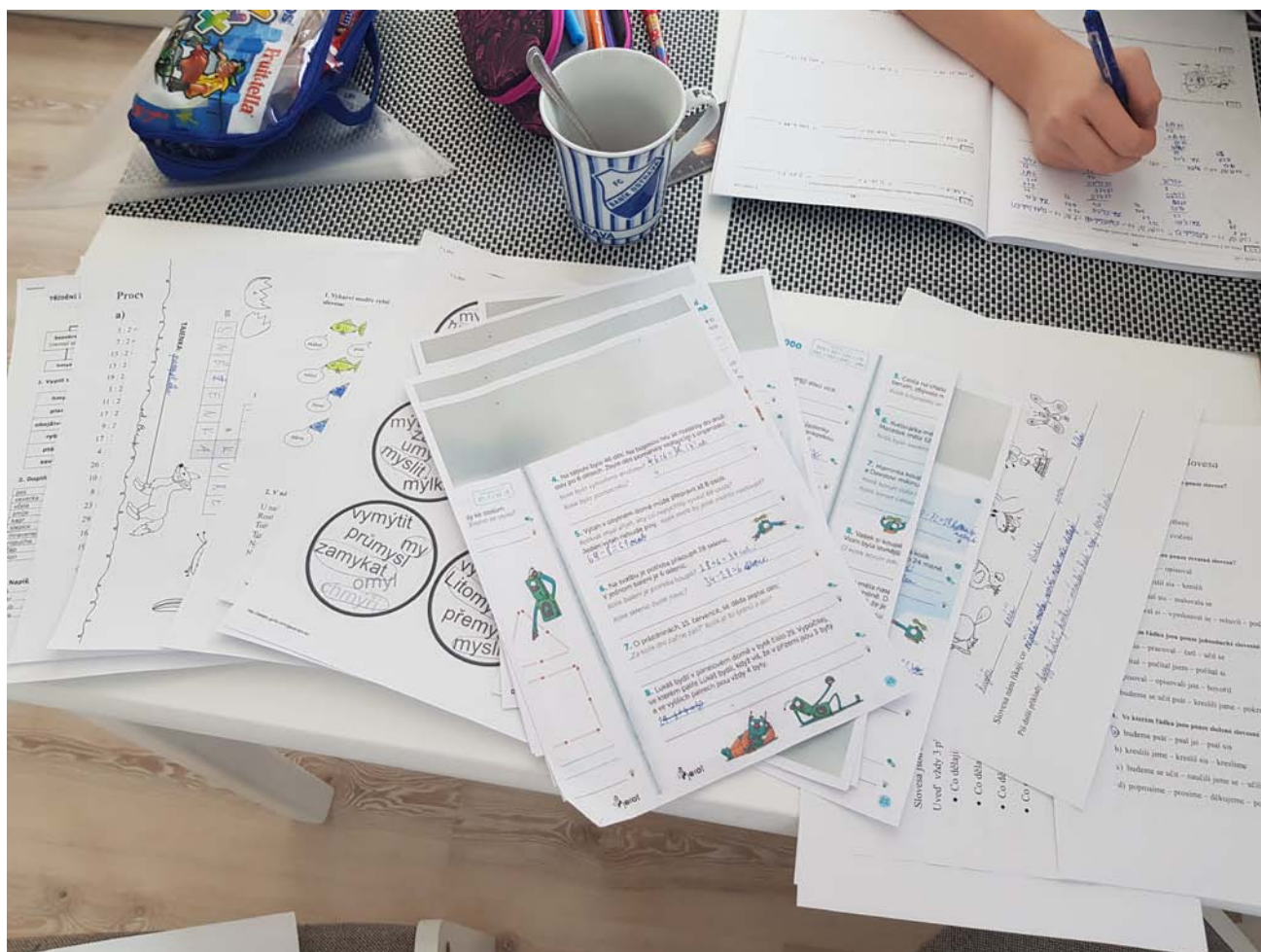

Téměř přes noc se sta tisíce rodičů dostali do situace, která je ještě před pár týdny ani ve snu nenapadla. Děti, které trávily každý svůj den povinnou školní docházkou, různými mimoškolními aktivitami, se ocitly ze dne na den doma a staly se společně s rodiči domoškoly (alespoň tak nepřesně se to nyní v médiích nazývá). Jsme v situaci, která je pro všechny zúčastněné úplně neznámá. A ta s navyklymi stereotypy řádně otrásla. Takřka přes noc se stalo něco nevidaného a dříve nemyslitelného. Z oblohy zmizela letadla, slyšíme opět více zpěv ptáků, lidé si začali více umývat ruce, jít ovoce a zeleninu, začali se zajímat více jeden o druhého a zjistili, že být zdravý, je to nejdůležitější. V těchto dnech a týdnech zkusíme alespoň část vzdělávací svobody, kterou nabízí věk 3. tisíciletí se všemi svými skvělými technologickými vymoženostmi.

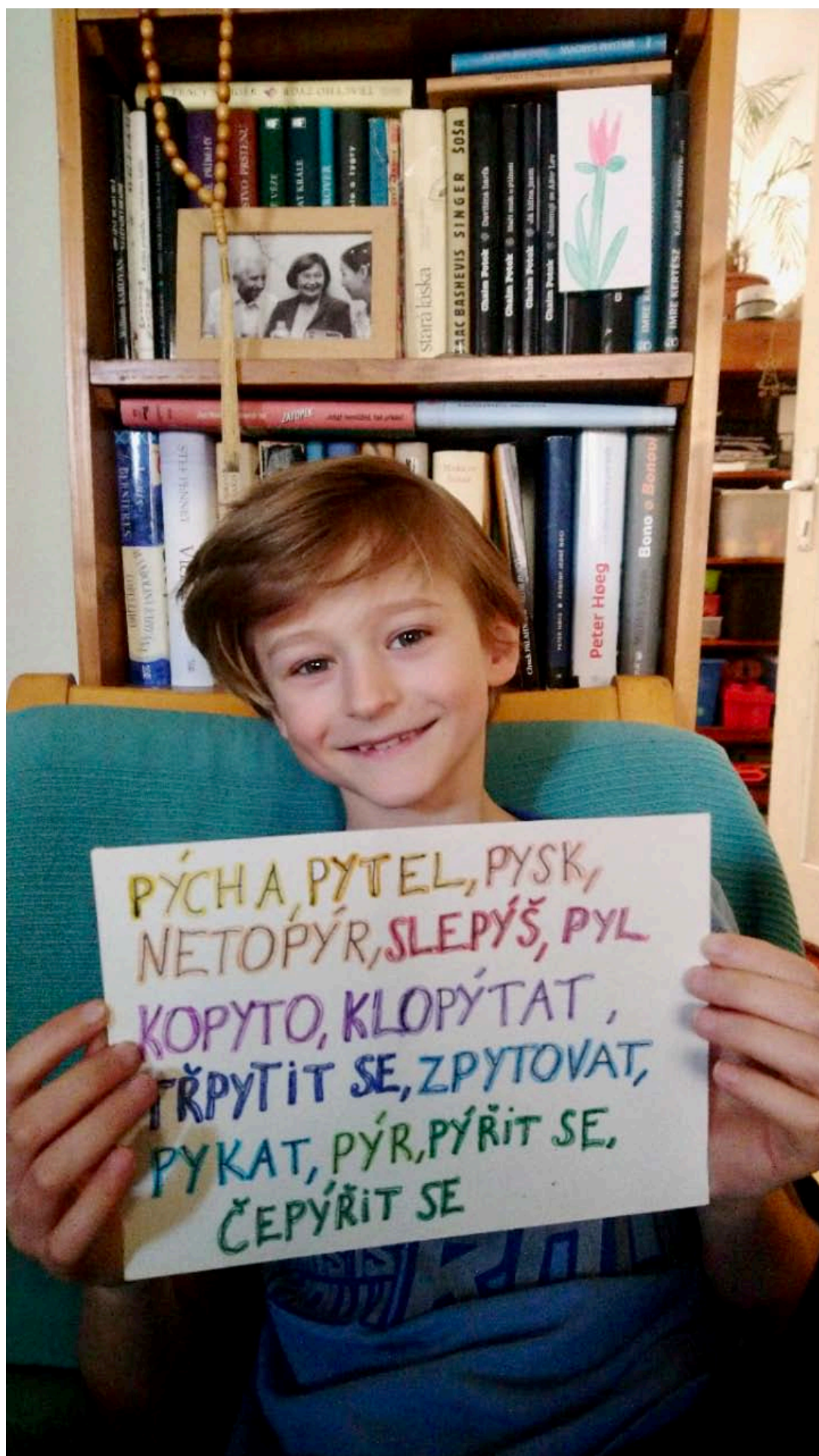
Snažíme se ze všech sil připravovat takové materiály, aby nad nimi museli žáci skutečně přemýšlet, aby se naučili aplikovat to, co už si odnesli ze školy při výuce. Větší část zodpovědnosti za vypracování jednotlivých pracovních listů či zadání je v první řadě žáků, sami mají možnost vyzkoušet čtení zadání s porozuměním, vyhledávat informace sami např. v encyklopediích, co máte doma, případně na netu, či v sešitech. Vždyť výchova i vzdělávání nikdy neprobíhá zdaleka a pouze nad učebnicemi ve třídě, ale je to proces, probíhající vždy a všudypřítomně. Vážíme si v současných dnech spolupráce s rodiči a plně jim důvěřujeme, je to mnohem více, než hory naskenovaných úkolů. S žáky se teď sice nevidáme ve škole, ale i tak jsme s nimi i s rodiči stále v kontaktu. Žáci nám posílají vypracované práce, pozdravy a rodiče fotky, jak se doma učí i baví, vyrábí roušky nebo vymýšlí sami zajímavé inspirativní a zábavné aktivity.

Děkujeme všem za spolupráci a posíláme hodně sil, společně vše jistě zvládneme, jste skvělí. A na závěr pár střípků z každodenní výměny zpráv.

Mgr. Sylva Kristiánová

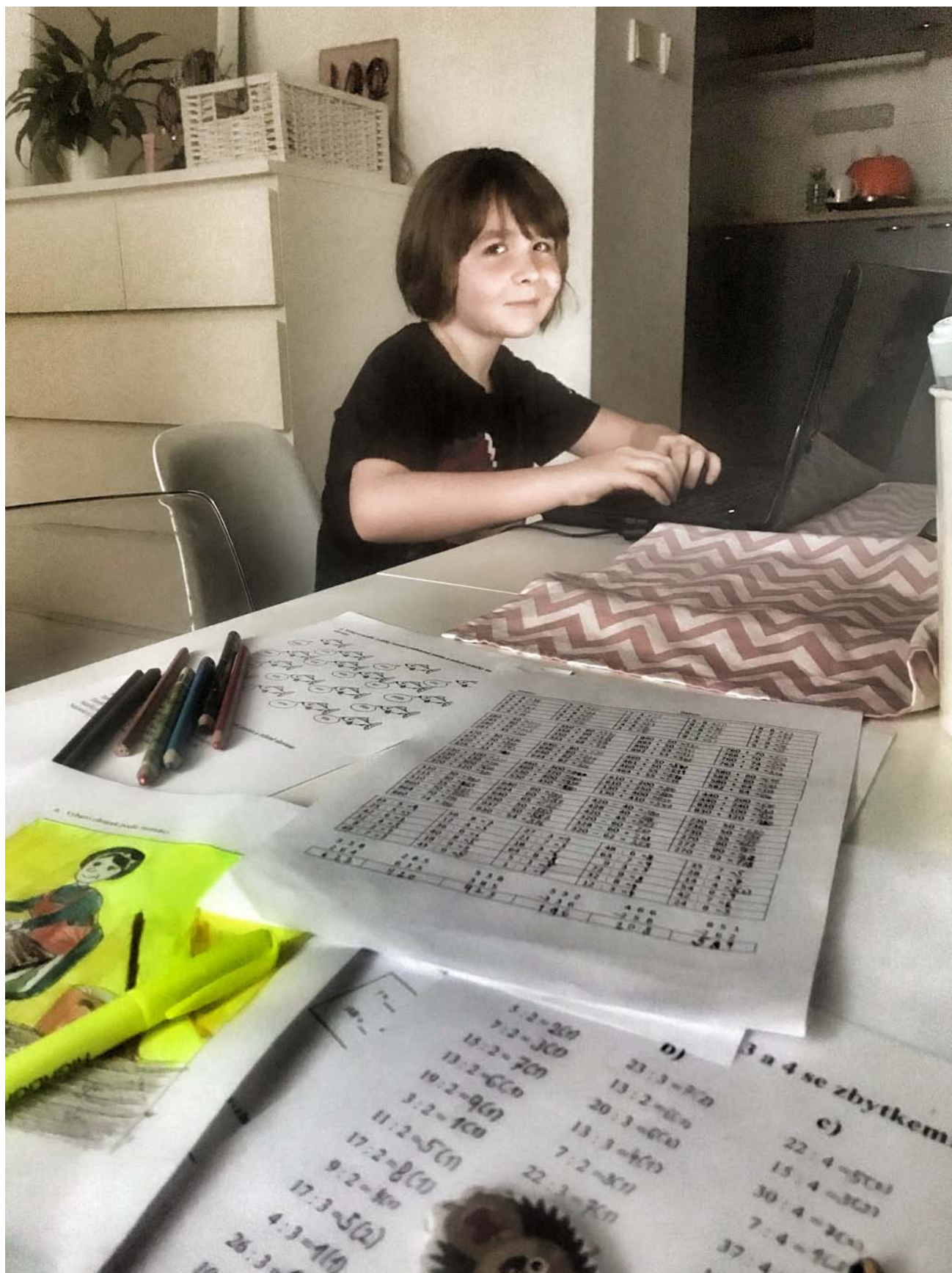
O létající farmě

Žila, byla jedna farma. Měla psy, krávy, slepice, koně, prasata no prostě všechno, na co si vzpomenete. Já sám bych si nedovolil tvrdit něco jiného. Žil zde farmář, který byl milý ke každému, kdo přišel. No ale tahle farma nás nezajímá, zajímá nás farma hned vedle, měla všechno, co ta farma za ní. Psy, krávy a mnoho dalších zvířat. Ale počkat, co to je? To v mé roli vypravěče neříkali. Ta farma má nějaké motory a dokonce i křídla. Šel cestou nějaký mladík tak se zeptal farmáře. „Pane, jsem blázen, nebo ta vaše chaloupka má křídla a k tomu ještě motůrek?“ „No nejste, všichni by si řekli, že chaloupka může létat jenom v pohádkách, ale ne, v této ne.“ Řekl a otočil se farmář. „No někdo musí být pokrokový a ten pokrok jsem já. Na motůrek si vydělávám vším možným, například ovčím sýrem.“ Dodal farmář.

V mladíkově hlavě se objevilo něco nekalého. Když farmář odejde, tak se schovám. A hop a šup a nepozorovaně se schová za tu nejtlustější krávu. Už tam čeká nejmíň půl hodiny a pořád se nic neděje. A tak vyjde a úžasem si sedne. Letí nad lesem, který je pokrytý sněhem a loukou, která je plná rosy. Farmář ho uvidí a on se lekne. „Já se snad picnu, co tu děláš!?“ zeptal se naštvaně farmář. Mladík začne couvat před farmářem, ale co se nestane, najednou nemá zem pod nohama. A z dálky jak padá, slyší: „Já si tě najdu.“ A v tu ránu slyší zase něco jiného, nějakou ránu.

Probudil se až v nemocnici. A vnímá líbezný hlásek: „Haló.“ Otevřel oči a tam stála krásná a hodná dívka. Zamilovali se do sebe, do roka byla velká svatba a měli dvě nádherné děti. Ale svědomí mu nedalo spát, přemýšlel nad farmářem a na to co řekl. Jednou se procházel u řeky a vnímal zvláštní hlas. A pak ho to ťuklo, někdo se topí. Vylovil člověka a zjistil, že je to známá tvář. Leknutím ustoupil a uviděl farmáře a ten mu řekl: „No a teď chlapče, jsme si kvit.“ A tak jsme na konci této pohádky, konec už určitě znáte. Stali se z nich nejlepší přátelé a i s malými hádkami žili šťastně až do smrti.

Adéla Kučerová, 6.A

Pohádka o Bořkovi

Byl jednou jeden bobr a jmenoval se Bořek. Jako každé ráno šel posnídat strom. A když si kousl naposled, začal ho bolet zub a tak si zašel k zubaři. Když došel k zubaři, tak se ho zubař zeptal s úsměvem na tváři. „Co jste dělal, bobře, že vám není dobře?“ Bořek odpověděl: „Já jsem kousal strom.“ Zubař na to: „Cožpak jste se pomátl, kousat strom?“ „Vždyť jsem bobr“, odvětil Bořek. Doktor mu nepomohl a poslal ho domů.

Hodně zvířátek se mu smálo, že to má za to, že tu kácí stromy. Bořek byl smutný, že se mu zvířátka smála, vždyť měli všichni z jeho jezírka užitek. Přišlo léto a zvířátka se neměla z čeho napít a kde se ochladit, protože se přehrada od Bořka, o kterou se teď nikdo nestaral, protrhla, a voda otekla z údolí pryč. Zvířátka si uvědomila, jak moc pro ně Bořek dělal. Tu noc Bořek nemohl usnout a najednou se ukázala malá víla. Bořek se lekl a víla mu řekla: „Neboj se bobroušku, já mám jen roušku.“ Bořek se jí zeptal: „A co tady děláš?“ Víla mu odpověděla půvabným hlasem: „Přiletěla jsem ti vyměnit tvůj bolavý zub, ale musím počkat, až usneš Bořku“ „Dobrá, já se pokusím usnout“. A po chvíli Bořek usnul.

Ráno se Bořek probudil a zub ho už nebolel. Vylezl ven a všechna zvířátka k němu přiběhla a začala se mu omlouvat za to, že se mu smála. Bořek jim všem odpustil, pokácel pár stromů a opravil přehradu. Po pár dnech se jezírko opět naplnilo vodou. Zase bylo z čeho pít a kde se osvěžit. Zvířátka poděkovala Bořkovi a všichni žili šťastně až do smrti.

Alexandra Boki, 6.A

Akce superhrdinů

Byl jednou v Praze jeden pán. Jmenoval se Jack Sparrow. Bylo mu kolem třiceti a jednoho dne zjistil, že má superschopnosti. Ale nebyl sám. Na celém světě jich bylo dvanáct. Všichni měli ve svém životě jeden těžký úkol, zachránit svět před monstrem.

Velké monstrum se jmenovalo Sallazar. Mělo obří moc, umělo létat, házet s věcmi, aniž by se jich dotklo a mělo neskutečnou sílu. Sídlo někde v jiné dimenzi. Superhrdinové se ale dozvěděli, že k nim na Zemi doletí a čeká je nelehký souboj. Nebyli moc připraveni, protože byli mladí. Každý z nich měl svého opatrovatele, který je učil ovládat jejich schopnosti. Jmenovali se různě, například Marcus, Jeff, Manolito atd. Měli také jednoho šéfa, a ten si říkal Alfaton. Alfaton uměl své schopnosti používat už v dětství. Všem superhrdinům rozeslal zprávu: „Čekám vás v Londýně, u Big Benu.“

Pak je i se svými poskoky vyzvedl soukromým letadlem. Když doletěli do jeho doupěte, všichni se seznámili. V nemalém doupěti měl skoro všechno. Dvanáct aut ze zlata, které jezdili přes 400 km/h, sedm vrtulníků a sedm letadel. Byli tam různé pistole, rakety, drony a bomby. Měl tam i svoji vlastní sochu, která měla přes 33m.

Trvalo několik týdnů než naučil své žáky poznat a ovládat všechny jejich schopnosti. Ušetřilo jim to nespočítelné množství krvavých šrámů a ran. Některé dny byli hodně unaveni, vyčerpaní. „Ať se všechna zranění hned teď zahojí,“ přál si jeden z hrdinů. A tak se i stalo. Souboj a nárazy dronů, svištění mečů vzduchem, pískot ručních raket. To všechno bylo slyšet z doupěte.

V té době přišly přes dron záznamy. Na těch bylo vidět, že někdo zničil hrad Charlestown. Jack Sparrow podle hradu poznal svoji krajinu. Poprosil proto další superhrdiny o pomoc. Bylo jasné, že Sallazar je na Zemi. Příprava superhrdinů byla u konce. Podle jejich učitele, Alfatonu, byli připraveni. „Jste nejlepší!“ Povzbudil je. Věděli, že je čeká těžký souboj. No byla to šance, ukázat všem, co se naučili. Alfaton jim na cestu nachystal elixír života. Něco jako životabudič. Nikdo však nevěděl recept. To tajemství zůstalo ukryto v mysli jejich učitele. No všichni mu věřili.

Superhrdinové se teleportovali na místo určení. Podle souřadnic byl Sallazar přímo v Praze. Upekli na něho lest. Vylákali ho pomocí dronů na Charlův most. Rozdělili se na skupiny. Dvě zůstaly na mostě. Další skupina čekala na boj ve vzduchu a poslední čekala na řece Vltavě. Pomocí dronů ohraničili ostnatým drátem, nabitým elektrickým proudem, celý prostor jejich očekávaného souboje, aby tak ochránili občany. „Nikdo nesmí být zraněn,“ pomysleli si.

Každý superhrdina si vytvořil kolem sebe štít. Když Sallazar spustil palbu svých kotoučových mečů, začali bojovat. Kotouče, které narazily na štíty se odrazily do centra souboje a Sallazar musel čelit vlastním útokům. Superhrdinové házeli na něj bomby, které si vzali z doupěte. Prostor souboje zmenšovali tím, že svým náletem se k Sallazarovi přibližovali. Zvítězili nakonec pouhým objetím, ve kterém byla síla všech lidí, kteří jim drželi palce. „Jsme tu s vámi,“ bylo slyšet z okolí. Sallazar se rozpadl na prach.

Jediné zrníčko prachu, které nezmizelo přenesli na břeh řeky. Polili ho jednou kapičkou životabudiče a ve vteřině z něj vyrost strom – lípa.

Lidé z Prahy se o strom do dnešní doby starají a připomíná jim, že naděje na vítězství tu vždy bude.

Filip Rončka, 6.A

MILOK SKVRNITÝ

ocasný ohrožený druh

STAVBA TĚLA:

kosterní model

VÝSKYT:

Střední Evropa, Jižní Evropa

Žije v lesích na vlhkých smrkových místech.

Hmotnost: 75-40g

delka: 12-18 cm

zbarvení: výstředně černošedé

potrava: žížaly,

hmyz, slunáři

vývoj: larvy žijí

ve vodě, dýchají

žabranami

pozor: jedovatý!

Šikovná Klárka vytvořila "lapač snů"

POHÁDKA

V jednom zámku, který stál na vysokém kopci, bylo jedno opravdu nádherné zrcadlo, které mělo nejhezčí rám na světě zdobený zlatem, stříbrem a drahým kamením. Ten zámek už tam dávno nestojí, teď tam je postavené město. Ale co se stalo se zrcadlem? Na to už se zapomnělo. Teď leží opuštěné někde za městem a je mu smutno po lidech, kteří se do něj tak rádi dívali. Všechno zlato, stříbro a drahé kamení z něho smutkem opadalo. Zrcadlo se rozhodlo, že tady nebude jen tak ležet. „Půjdu do světa. Snad tam najdu někoho, kdo mě bude zase používat, i když už nejsem zdobené.“

A tak se vydalo do světa. Šlo den, dva, tři a pořád šlo lesem. Nakonec dorazilo do městečka, které bylo o mnoho hezčí než to, které stálo místo původního zámku. Najednou se ocitlo na kraji velkého náměstí a vidí stánky s ovocem, hrnečky nebo látkami. Přijde k němu mourovatá kočka a ptá se ho: „Co tady děláš?“ Zrcadlo odpoví: „Hledám někoho, kdo mě bude zase používat, i když už nejsem zdobené. Nemohla bys mi pomoci?“ Kočka se zamyslí a nakonec řekne: „Já jsem Viky a půjdu s tebou hledat toho tvého někoho.“ A zrcadlo na to: „Ty jsi ale hodná. Děkuji. Já nemám žádné jméno. Říkej mi, jak chceš.“ A Viky povídá: „Dobře, budu ti říkat Štístko. Se mnou budeš mít určitě štěstí a někoho najdeme.“

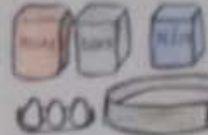
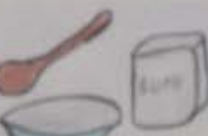

„Tudy se dostaneme z města nejrychleji“, řekla kočka a začala zrcadlo vést zkratkou. Tak šli dál. Šli lesem, poté přes nějaké pole, až došli do jiného města. Uviděli jednu chudou paní a Viky se jí ptá: „Dobrý den, neznáte někoho, kdo by se rád zhlížel v tomto zrcadle?“ A paní na to odpověděla: „Nikoho takového neznám.“ A tak šli dál, až potkali jedny brýle. „Promiňte, neznáte někoho, kdo by se rád zhlížel v tomto zrcadle?“ A brýle na to odpověděly: „Jé, to je ale náhoda, zrovna hledám zrcadlo pro mého majitele. Klidně vás za ním dovedu, je to jen kousek.“ Šli jen chvíli, až došli k jednomu barevnému domku úplně na kraji města a brýle povídají: „Tak a jsme tady. Tohle je dům mého majitele. Počkejte zde, ohlásím vás.“ A brýle vešly dovnitř. Za chvíli se dveře zase rozevřely a brýle zahlásily: „Pojďte dál.“

Všichni vešli do obrovské kamenné chodby vypadající jako někde v hradu. Postupovali dále k velké bráně. Když od ní byli asi tři metry, brána se sama otevřela. Před nimi se objevila místnost se spoustou hudebních nástrojů, které hrály úplně samy. V čele stál dirigent a dirigoval celý orchestr. Také tam byli různí sólisté, kteří zpívali tak krásně, že by to uspokojilo úplně každého. Až si jich dirigent všiml, řekl: „Zdravím, co mi nesete?“ Brýle si odkašlaly a řekly: „Zde je prosím vaše nové zrcadlo.“ Dirigent se rozveselil a povídá: „To je přesně to, co jsem si představoval. To je perfektní. Děkuji moc.“

A od té doby už má zrcadlo zase svého majitele, který se v něm prohlíží alespoň pětikrát denně, a zrcadlo je konečně šťastné.

Simona Hrabovská, 6.C

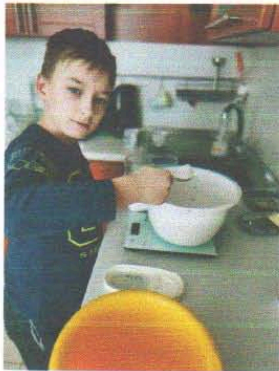
2) Podívej se na obrázky níže. Každý z nich patří k jedné z vět.

A		8	F		6
B		3	G		9
C		10	H		5
D		1	I		2
E		4	J		7

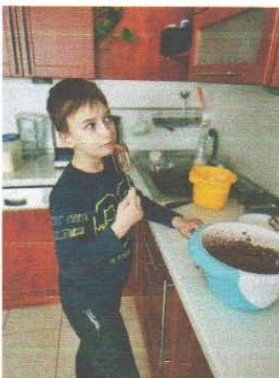
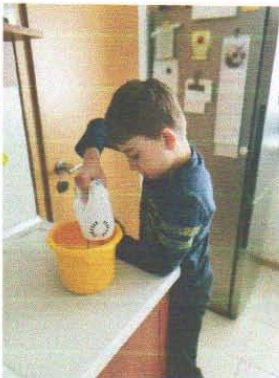
3) Pokus se také pod dohledem dospělé osoby vytvořit pracovní postup s vlastními obrázky na přípravu jakéhokoliv moučníku dle výběru a osobní zkušenosti, můžeš udělat místo ilustrací fotodokumentaci.

Těším se na naši parádní třídní KUCHARKU, kterou můžeme publikovat i ve školním časopisu Matičák.

Měsíčky podle Danka :

Nejdříve uděláme těsto, na které potřebujeme: 18 dkg másla, 18 dkg cukru, 4 žloutky, 6 dkg kakaa, 3 polévkové lžíce horké vody, 30 dkg polohrubé mouky a 1 prášek do pečiva.

Všechny suroviny smícháme a vznikne nám těsto.

Do těsta přidáme vyšlehaný smetana se 4 bílků.

Těsto nanese na plech,
moye bíme po okrajích plechu
a dáme do trouby péct na
180°C na 15 min.

Na vychladlé upečené těsto
nanese citronovou polevu,
kterou vyšleháme ze 2 polévkových
lžic citronové šťávy, 1 polévkové
lžíce horké vody a 20 kg moučkového cukru.

Po zaschnutí polevy vykrajujeme
měsíčky.

Potom popřejeme dobrou chuť.

Daniil Postuňák

NEPEČENÝ PIŠKOTOVÝ DORT (Richard Grobarz ze III. D)

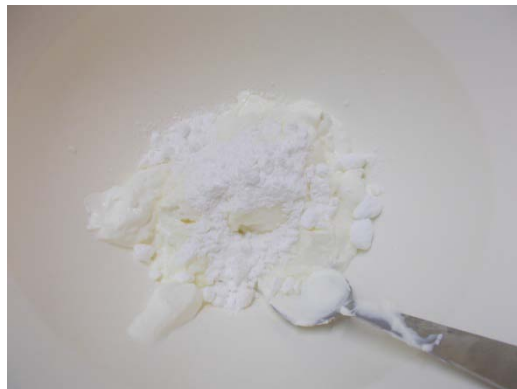
1.

Nachystáme si cukr moučku, velký kelímek zakysané smetany, ovocný kompot dle vlastního výběru, 250g balíček piškotů, dortové želé.

2.

Do mísy dáme zakysanou smetanu a 2 polévkové lžíce cukru.

3.

Promícháme.

4.

Přidáme balíček piškotů.

5.

Opět zamícháme.

6.

Přidáme ovoce (bez šťávy) a zamícháme.

7.

Formu vyložíme potravinovou fólií.

8.

Směs nalijeme do formy.

9.

Utlačíme a uhladíme.

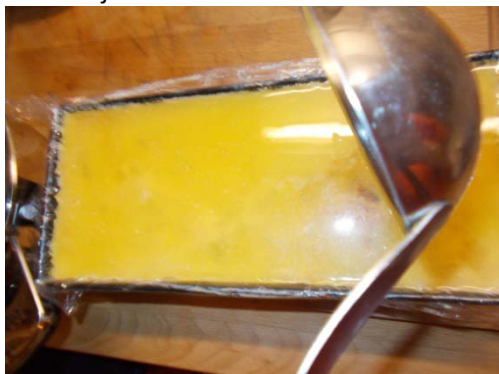
10.

Připravíme želé podle návodu na sáčku.

11.

Želé nalijeme na dort.

12.

Dáme do chladničky a necháme uležet, nejlépe přes noc.

13.

Opatrně vytáhneme dort z formy.

14.

Nakrájíme a můžeme podávat.

O KOUZELNÉ ČERVENÉ HOUBĚ

To byl takhle jeden les a v tom lese rostly smrky, modříny a duby. V lese na den cesty od vesnice byla louka a na té louce jedno pole, na kterém rostly červené houby, které nebyly jedovaté. O ty houby se nikdo nestaral, takže rostly samy. Hned naproti bylo několik polí s černými houbami, ale ty už byly jedovaté.

Jedna z červených hub si řekla: „Už mě to nebaví, jsme tady už pět let a furt tu nikdo nepřišel, aby si nás nasbíral do košíku. Ale třeba si nás někdo všimne a nasbírá si nás do košíku a udělá si z nás třeba bramboračku“. A tak ji to moc nebavilo až se rozhodla, že se vypraví do nejbližší vesnice a usadí se před nějaký dům nebo chalupu.

Když se jedna holka jménem Vanesa vypravila na houby, tak si bohužel nevšimla, že před chalupou roste červená houba. Naštěstí do ní nekopla. Když se vracela z Babského lesa, konečně si všimla, že před chalupou roste červená houba. A tak, protože ji neznala, vzala ji do chalupy. Říkala si, co z nich udělá na oběd. Přemýšlela a přemýšlela a nakonec zvolala: „Už to mám, udělám si bramboračku“. Červená houba si v duchu říkala, konečně se mi splnilo moje přání, bude z nás bramboračka. Když Vanesa krájela houby, všimla si v té červené houbě, že jsou tam nějaké bílé kousky. Jelikož nevěděla, co ty kousky jsou, tak ji vyhodila do kompostu. Červená houba si vzdychla: „Ach jo, těšila jsem se, že ze mě bude bramboračka a nakonec nic“.

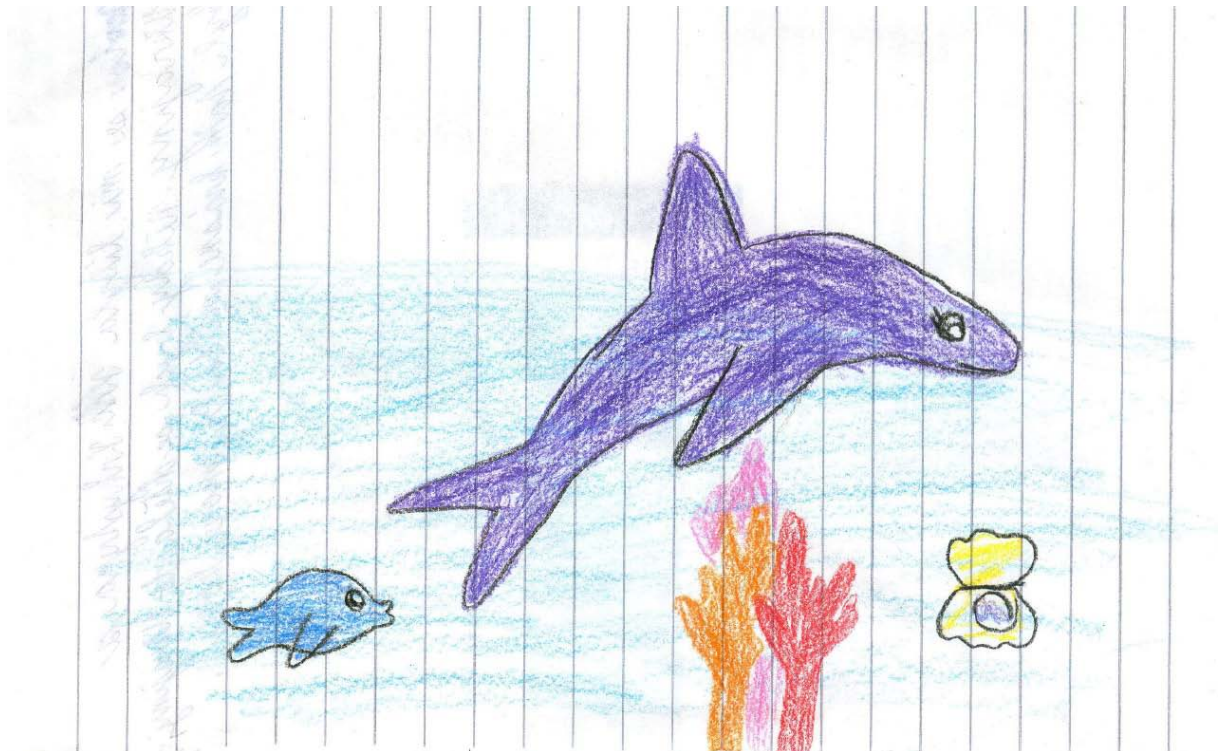
Vanesa měla strakatou krávu jménem Cecilka a okolo chalupy měla dřevěný plot, takže Cecilka mohla být celý den na volno. A mohla chodit všude možně i do kompostu. Když strakatá kráva Cecilka šla na kompost, tak tam jedla všechno možné. Dokonce snědla i tu červenou houbu. Sousedka, která z města zavolala na Vanesu, řekla: „Sousedko Vaneso, támhle Vaše strakatá kráva Vám jí z kompostu různé potraviny“. Vanesa se koukla z okna a poděkovala sousedce za upozornění. Vyšla z chalupy, aby vyhnala Cecilku z kompostu.

O hodinu později šla Vanesa po obědě Cecilku podojit. Když ji však uviděla vyjekla: „To přece není moje Cecilka“. A proč se zděsila? Protože z Cecilky byla úplně červená kráva navíc s červenými houbami na zádech. Když ji teda podojila, tak místo mléka dostala houbovou polévku. V chalupě si pak uvědomila, že když bude Cecilku dojit, tak už nikdy nemusí vařit houbovou polévku.

Karolína Vítková, 6.A

Pozorujeme rostliny (Míša Nguyenová, III. D)

Když jsme D^{OMA}

Merují se Emilka Kanirová a je mi 8 let.
od Beruše

s kým
bydlím?

s bratrem
maminhou
bratrem
bratrem
sestrou

tohle je moje
rouška

Jak vypadá náš den:

Vstávám v půl 8,
pak se du obléci
a umýt, a jdu se
nastědat, pak dělám
3 hodiny učení
pak jdu ven a
hrají begminton
se svou sestrou.
a když se
nastědu
a pak se
jdu ven

Můj vzkaz pro ostatní

Moc se
rádím až
si budeme
hrát.

Těším se,
až uvidím:

Učitelku
Aničku
Kiki
Kuba
mamě učitelku

barva našeho mýdla

Jak si správně mýt ruce:

1. Vytáhneme vodu a opláchneme
si ruce, 2. Namydáme si dlaně
palcem ruky, opřeme prsty
palcem a konečky prstů.
3. a opláchneme, 4. utřeme si ruce.

Co se mi líbí
a nelíbí

Líbí se mi, že vstávám po probuzení
doma. Nelíbí se mi, že nemám hodně sbramara-
dy a nemám přestávky a chybí mi paní učitelka.

O kouzelném medvědovi

Tato pohádka je o holčičce, která se jmenovala Karolínka. Karolínka měla strašně ráda medvídky, malé i velké. K letošním Vánocům si přála velkého medvěda.

Na Štědrý den našla Karolínka pod stromečkem velký balík, který patřil jí, a ve kterém se nacházel velký huňatý medvěd s modrou mašlí. Karolínka se rozhodla, že si medvěda uloží do sedacího vaku ve svém pokoji. To ale ještě nevěděla, že medvěd, kterého dostala k Vánocům, je kouzelný.

Holčička Karolínka chodila do třetí třídy, takže občas už chodila domů ze školy sama. Hrála moc ráda hrála na klavír. Hraní na klavír bylo jejím velkým koníčkem. Doma klavír měla a každý den na něj cvičila.

Medvěd, který bydlel u Karolínky v pokoji, se vždy jen prošel po bytě, najedl se a šel si sednout zpátky do vaku. Tohle všechno dělal jen tehdy, když byli všichni pryč, jinak to byl úplně obyčejný medvěd. Teprve po půl roce se rozhodl sednout si za klavír a začít hrát. Zjistil, že mu to docela jde, a tak začal hrát každý den. Kouzelní medvědi totiž musí nejprve objevit svůj talent a náš medvěd ho právě našel. Medvěd věděl, kam si Karolínka dává noty, aby mohla hrát na klavír. Vytáhl je a začal hrát, když si všiml, že za chvíli má přijít Karolínka. Honem všechno uklidil a sedl si zpátky do vaku.

Kája se zrovna ten den vrátila ZUŠ a donesla si nové noty. Nová skladba se jí moc líbila, proto hrála každý den. A medvěd, vždy byl doma sám, trénoval a trénoval a za nějaký čas, uměl to, co Karolínka.

Jednoho dne se Karolínka vracela ze školy dřív a medvěd se tak zabral do hraní, že neslyšel nikoho přicházet. Karolínka už zdálky slyšela, že někdo v jejích bytě hraje a tak pomalu a potichu otevřela dveře a vešla dovnitř. Přišla do pokoje a zjistila, že to hraje její medvěd. Udiveně řekla: „Kdo to tu tak krásně hraje?“ Jakmile promluvila, medvěd se vylekal, ale přece jenom po chvíli řekl: „Karolínko, nečekal jsem, že přijdeš tak brzy.“ Karolínku to zmátlo, vždycky si přála chodícího medvěda, ale když ho měla, připadalo jí to divné. Potom řekla: „Jak to, že umíš mluvit, chodit a hrát na klavír?“ „Víš, jsem kouzelný medvěd a omylem jsem se dostal do hračkářství. Potom jsem se dostal k tobě pod stromeček a tak jsem tady. To je celý příběh,“ řekl medvěd. „Ale jak to, že jsi

kouzelný?“ zeptala se Karolínka. „To je dlouhá historie,“ řekl medvěd. „Povídej,“ poprosila Karolínka a sedla si naproti medvěda. „To bylo tenkrát, když ve vzduchu plachtili ptakoještěři a po zemi se procházeli dinosauři, ve vzdálené krajině žili čarodějnice a dva medvědi. Medvěd a medvědice. Jmenovali se Gryzli a Gryzliová. S čarodějnici vycházeli dobře, ale jednou zatoužili po kouzlu, které by jim umožnilo mluvit, chodit jako lidé, mít koníčky a hlavně být nesmrtelní. Čarodějnice jim to splnila, ale řekla, že nesmrtelní budou pouze oni. Jejich dva potomci nesmrtelní nebudou, ale ostatní medvědí děti kouzla dědit budou. A to je konec mého příběhu.“ tiše dovyprávěl medvěd. „To bylo velice zajímavé,“ vydechla Karolínka, „víš co, když tak krásně hraješ, nacvičíme spolu koledy a příští rok je zahrajeme o Vánocích u vánočního stromčku.“ „Souhlasíš?“ zeptala se Karolínka. „To by bylo, abych nesouhlasil,“ ozval se medvěd. Tak spolu medvěd a Karolínka nacvičili nejen spoustu krásných koled, ale i skladbu od J. S. Bacha.

O tom, že je medvěd kouzelný, řekla Karolínka svým rodičům, kteří se s medvědem také skamarádili a měli ho moc rádi. Karolínka, rodiče a kouzelný medvěd jezdí spolu na výlety, hrají si spolu, zkrátka jsou spolu dodnes šťastní.

Michaela Kubesová, VI. C

ČTENÍ

1. Prohlédni si obrázek. Pak si přečti text v tabulce. V každém řádku jsou dva ve dvou sloupečcích slabiky. Pokud je text pravdivý (podle obrázku), vybarvi rámeček se slabikou ve sloupci PRAVDA.

Pokud není, vybarvi ve sloupci LEŽ.

Pokud budeš pracovat správně, vyjde ti tajenka - odpověď na otázku v horním řádku tabulky.

2. Vymysli o obrázku příběh a pár vět napiš.

Kde je ukrytý poklad?

3.

	PRAVDA	LEŽ
Pirátský chlapec se váli po pláži v sudu. Je to legrační.	ZA	PA
Na obrázku jsou tři dřevěné sudy.	SEL	VEL
Pirátská loď má čtyři plachty, pirátskou vlajku a dvě červené vlajky. Má tři stěžně.	KOU	VOU
Kokosové ořechy na palmách vypadají lahodně. Piráti by rádi pili kokosové mléko. Čekají, až ořechy spadnou. Dýka, kterou budou ořechy rozsekávat, se zasekla v písku.	ZE	TE
Piráti našli zprávu, kterou v láhvi vyplavilo moře. Pirát s dřevěnou nohou všem zprávu přečte.	VE	LE
V moři plave velký žralok. Je vidět jen jeho ploutev. Měli byste plavat rychleji ke břehu.	NOU	SOU
Obloha je jasně modrá. Nikde není vidět ani mráček. Slunce jasně svítí.	KAL	PAL
Pirátská loď má tři okénka.	MOU	ROU
Na pláži jsou 2 palmy a 5 kokosových ořechů.	ZA	NA
Pirátská dívka ztratila na pláži tři mince.	KLÁ	PLÁ
Papoušek velmi bedlivě sleduje 5 pirátských dětí.	ŽI	DA

Tajenka: Poklad je ukrytý na velkou zelenou palmou na pláži

MATEMATIKA

Počítání do 1000

KARTA 6

Na každém řádku nakroužkuj písmeno a správný výsledek. Zakroužkování písmena zapíše do tajemky pod tabulku od spodního po vrchní.

$612 + 189 = 801$	577 (P)	801 (S)
$476 + 214 = 690$	680 (A)	690 (Y)
$369 + 355 = 724$	355 (D)	365 (B)
$205 + 318 = 623$	315 (E)	305 (O)
$964 - 361 = 603$	603 (S)	623 (J)
$429 - 278 = 151$	161 (A)	151 (O)
$856 - 547 = 314$	542 (R)	560 (K)
$403 + 179 = 624$	559 (M)	803 (S)

Tajemka: L Y D O K O R K
K R O K O D Y L

<table border="1"> <thead> <tr><th>S</th><th>D</th><th>J</th></tr> </thead> <tbody> <tr><td>5</td><td>3</td><td>7</td></tr> <tr><td>+</td><td>3</td><td>1</td></tr> <tr><td colspan="3">8 4 6</td></tr> </tbody> </table>	S	D	J	5	3	7	+	3	1	8 4 6			<table border="1"> <thead> <tr><th>S</th><th>D</th><th>J</th></tr> </thead> <tbody> <tr><td>2</td><td>4</td><td>8</td></tr> <tr><td>+</td><td>4</td><td>1</td></tr> <tr><td colspan="3">6 5 7</td></tr> </tbody> </table>	S	D	J	2	4	8	+	4	1	6 5 7			<table border="1"> <thead> <tr><th>S</th><th>D</th><th>J</th></tr> </thead> <tbody> <tr><td>4</td><td>8</td><td>7</td></tr> <tr><td>+</td><td>1</td><td>5</td></tr> <tr><td colspan="3">5 4 9</td></tr> </tbody> </table>	S	D	J	4	8	7	+	1	5	5 4 9		
S	D	J																																				
5	3	7																																				
+	3	1																																				
8 4 6																																						
S	D	J																																				
2	4	8																																				
+	4	1																																				
6 5 7																																						
S	D	J																																				
4	8	7																																				
+	1	5																																				
5 4 9																																						
<table border="1"> <thead> <tr><th>S</th><th>D</th><th>J</th></tr> </thead> <tbody> <tr><td>4</td><td>9</td><td>2</td></tr> <tr><td>+</td><td>1</td><td>8</td></tr> <tr><td colspan="3">5 7 6</td></tr> </tbody> </table>	S	D	J	4	9	2	+	1	8	5 7 6			<table border="1"> <thead> <tr><th>S</th><th>D</th><th>J</th></tr> </thead> <tbody> <tr><td>2</td><td>6</td><td>4</td></tr> <tr><td>+</td><td>5</td><td>2</td></tr> <tr><td colspan="3">7 8 3</td></tr> </tbody> </table>	S	D	J	2	6	4	+	5	2	7 8 3			<table border="1"> <thead> <tr><th>S</th><th>D</th><th>J</th></tr> </thead> <tbody> <tr><td>2</td><td>3</td><td>6</td></tr> <tr><td>+</td><td>7</td><td>2</td></tr> <tr><td colspan="3">9 5 4</td></tr> </tbody> </table>	S	D	J	2	3	6	+	7	2	9 5 4		
S	D	J																																				
4	9	2																																				
+	1	8																																				
5 7 6																																						
S	D	J																																				
2	6	4																																				
+	5	2																																				
7 8 3																																						
S	D	J																																				
2	3	6																																				
+	7	2																																				
9 5 4																																						

Doplň do kroužků daná čísla tak, aby v každém trojúhelníku byl součet 11.

Magické hvězdy

Doplň čísla:

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Doplň do koleček v příkladech čísla z dolní části tak, aby byl v každém řádku a sloupci správný výsledek.

34. Doplň do kroužků čísla 1 - 9.

$(5) + (1) + (2) = 8$
 $(2) + (9) + (7) = 18$
 $(7) + (5) + (7) = 19$
 $= = =$
 14 15 16

Najdi správné číslo.

Jsem $> 50 \cdot 3$.
Jsem $< 100 + 100$.
Jsem dělitelné 3.
Jaké jsem číslo?

154 218 97 126 192

Jsem $< 6 \cdot 8$.
Jsem $> 36 + 5$.
Součet všech mých číslic je 10.
Jaké jsem číslo?

37 19 28 46 55

SLOVESA

Podle čísel slož ze slabik slovesné tvary.

5 ti	12 kl	9 te	16 jí	2 dá	17 vy	13 o	10 u	4 le
8 je	1 pa	18 je	14 pé	6 bo	15 ka	3 me	7 bu	11 te

padá.....
mele.....

leší.....
jí.....

vyjechl.....
mele.....

U sloves urči osobu, číslo, čas.

padá 3. os.
mele 3. os.
leší 3. os.
jí 2. os.
vyjechl 3. os.
mele 3. os.

jed.....
jed.....
jed.....
mn.....
jed.....
jed.....

přítomný
přítomný
přítomný
přítomný
minulý
přítomný

Doplň řady slovesných tvarů.

Číslo jednotné			Číslo množné		
myslím	myslíš	myslí	myslíme	myslíte	myslí
lepím	lepiš	lepi	lepíme	lepete	olepí
volám	voláš	volá	voláme	voláte	volají
jsem	jsi	je	jsme	jste	jsou

POHÁDKA O MAGDALÉNCI

Na jednom ostrově žila v prosté chaloupce matka s dcerou Magdalénkou. Její otec zemřel kdysi dávno a matka se znovu provdala za jiného muže. Tento její nevlastní otec, ale Magdalénku neměl vůbec rád. Magdalénka byla velmi krásná, laskavá, pracovitá a odvážná.

Jednoho dne její maminka po vážné nemoci umřela. Magdalénka byla velmi smutná, protože přišla o své blízké rodiče a musela žít se svým nevlastním otcem, který ji neměl rád, dával jí těžkou práci, hodně ji trestal a také bil. Jednoho dne se Magdalénka procházela po pláži, kde potkala mladého rybáře. Začala si s ním povídat a řekla mu o všech svých starostech. Mladý rybář byl hodně milý a řekl jí, že je zde na dovolené. Hodně si rozuměli a po nějaké době se jí rybář začal líbit. Rybář se jmenoval Janek, ale už jí neřekl, že je princem z jednoho velkého království.

Magdalénka se s Jankem často a hlavně tajně scházela, protože se to nelíbilo jejímu nevlastnímu otci. Když otec zjistil, že se Magdalénka tajně s někým schází, začal se obávat, že ho opustí, tak se rozhodl, že se musí někde daleko odstěhovat. Jednoho dne se narychlo sbalili a odjeli z ostrova pryč. Magdalénka plakala a byla nešťastná. Když Janek zjistil, že Magdalénka odjela bez rozloučení neznámo kam, tak posmutněl. Po nějaké době zjistil, že mu Magdalénka schází a že ji miluje. Nakonec se rozhodl, že ji půjde hledat.

Nejprve prohledal celý ostrov, ale Magdalénku nikde nenašel, a když šel jednoho dne smutně po pláži, našel v písku rybičku, jak se mrská a nemůže do vody. Janek rybičku vzal do ruky a hodil ji zpět do moře. Rybička se po chvíli vynořila, lidským hlasem Jankovi poděkovala a řekla mu o Magdalénce, že s otcem odjela z ostrova pryč. Princ tedy nemeškal, nasedl na loď a odjel z ostrova Magdalénku hledat.

Když připlul na pevninu, po dlouhém hledání potkal starou babičku. Když se s babičkou rozdělil o svoji svačinu a pomohl jí k její chaloupce, tak zjistil, že babička je stará čarodějnice. Jelikož byla čarodějnice hodná, řekla Jankovi, že mu pomůže. Aby Magdalénku našel, musí splnit jeden těžký úkol. V horách žil jeden zlý obr, který měl kouzelné zrcátko, které mu ukáže cestu k Magdalénce. Janek se tedy vypravil k obrovi, aby ho přelstil a získal kouzelné zrcátko. Když přicházel k lesu přes louku, uviděl myšku, jak ji honí velký had, který ji chce sežrat. Janek hada klackem zahnal a myšku zachránil. Myška Jankovi lidským hlasem poděkovala, řekla mu, že mu pomůže najít Magdalénku a jednou mu bude užitečná. Janek se myšce vysmál, ale nakonec ji vzal s sebou.

Po dlouhé době hledání přišli k jeskyni, kde bydlel zlý, jednooký obr. Když obr usnul, Janek potichu vlezl do jeskyně a začal hledat kouzelné zrcátko. Nakonec ho našel v obrově kapse, ale když ho vytahoval, obr se najednou probudil a Janka chytil. Když se obr chystal

Janka sníst, vběhla do jeskyně myška a začala hlasitě kvičet. Jak ji obr uviděl, strašně se polekal a upustil Janka z ruky.

Při poskakování obrovi vypadlo také zrcátko z kapsy, které Janek rychle vzal a utekl z jeskyně pryč. Myška obra ještě chvíli v jeskyni naháněla, až se otřesy skála nakonec zbořila a obra zasypala. Po chvíli ze zbořené jeskyně vyběhla i myška, které se Janek omluvil, že jí nevěřil a moc jí poděkoval za záchranu.

Potom se Janek vrátil k ježibabě, které předal kouzelné zrcátko. Ježibaba řekla do kouzelného zrcátka zaklínadlo, a to jí ukázalo, kde se Magdalénka nachází a jak se k ní dostane. Janek ježibabě poděkoval a šel si pro svou Magdalénku.

Když ji po dlouhém hledání našel, padli si do náruče. Janek jí řekl, že je princ a zeptal se jí, jestli si ho nevezme za muže. Magdalénka Janka také moc milovala a souhlasila se svatbou. Když Magdalénka z chaloupky od nevlastního otce odcházela, tak se jí otec začal za všechno omlouvat a prosil jí, aby ho vzala s sebou, že nechce zůstat navždy sám. Protože měla Magdalénka dobré srdce, vzala svého nevlastního otce s sebou na zámek, kde se s Jankem vzali. Stala se z ní krásná princezna a později i moudrá královna. Svého nevlastního otce zaměstnala na zámku jako podkoního a nechala ho kydat hnůj. Magdalénka měla s Jankem spoustu dětí a žili spolu šťastně až do smrti.

Hana Randýsková, 6. C

6. Vybarvi obrázek podle instrukcí.

- Kalhoty jsou modré.
- Tričko je zelené.
- Vestička je bílá.
- Stůl je černý.
- Taška do školy je žlutá.
- Vlasy jsou hnědé.
- Stěna je oranžová.
- Podlaha je zelená.

ANIČKA

6. Vybarvi obrázek podle instrukcí.

- Podlaha je hnědá.
- Kyblík je červený.
- Kostičky jsou černé.
- Nohy u stolu jsou zelené.
- Deska stolu je hnědá.
- Zadní stěna v pokoji je žlutá.
- Zástěra je červená.
- Šaty pod zástěrou jsou modré.

TŘÍDĚNÍ ŽIVOČICHŮ

D.H.

1. Vyplň tabulku:

	Typický znak:	Živočich:
hmyz	Nemají páteř, mají 6 nohou a křídla.	<i>včela, moucha, motýl</i>
plazi	Mají páteř a suchou kůži.	<i>had, krokodýl</i>
obojživelníci	Pulci žijí ve vodě, dospělí na suchu.	<i>řába, čolák</i>
ryby	Plavou ve vodě, dýchají žábami.	<i>kapr, štika</i>
ptáci	Mají peří, křídla, létají. Snášejí vajíčka.	<i>razeč, holub</i>
savci	Rodí živá mláďata, pijí mateřské mléko	<i>liška, člověk</i>

2. Dopln do tabulky, kam tyto živočichové patří:

pes	obratlovec – savec
veverka	<i>obratlovec – savec</i>
včela	<i>bezobratlí – hmyz</i>
zmije	<i>obratlovec – plaz</i>
kapr	<i>obratlovec – ryba</i>
slepice	<i>obratlovec – pták</i>
mravenec	<i>bezobratlí – hmyz</i>
ropucha	<i>obratlovec – obojživelník</i>
čáp	<i>obratlovec – pták</i>
slon	<i>obratlovec – savec</i>

3. Napiš, jak se tato zvířata pohybují: (chodí, skáče, plazí se, létá, plave...)

Pes.....	<i>chodí</i>	Ropucha.....	<i>plave</i>
Kapr.....	<i>plave</i>	Čáp.....	<i>létá</i>
Holub.....	<i>létá</i>	Jelen.....	<i>chodí</i>
Zmije.....	<i>plazí se</i>	Včela.....	<i>létá</i>

Doplň neúplné věty, použij slova z nabídky:

Živočichy, kteří mají v těle páteř složenou z obratlů, nazýváme obratlovci

Živočichové, kteří nemají páteř s obratli, jsou bezobratlí

Bezobratlých živočichů je mnohem více, kdežto obratlovců je méně

Hlavní skupiny obratlovců jsou: 1. ryby, 2. ptáci,
3. savci, 4. plazi, 5. obojživelníci

Nabídka: savci, obratlovci, méně, ryby, ptáci, bezobratlí, více, obojživelníci, plazi.

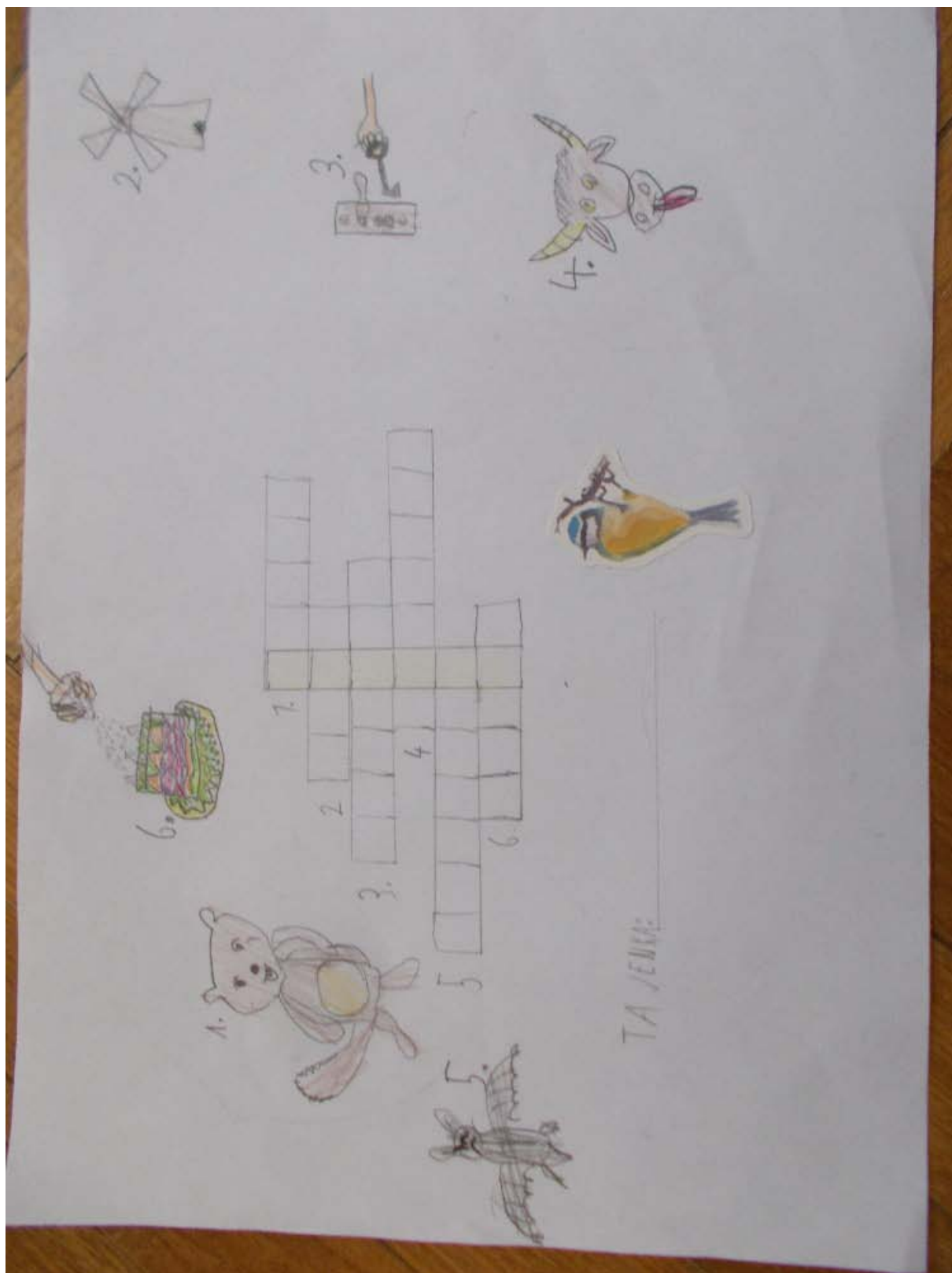
1. Dopiš správně názvy skupin obratlovců a roztrď živočichy do tabulky:

Kuna, rosnička, volavka, užovka, babočka admirál, žížala, pstruh, včela, bělásek, slepice, netopýr, ropucha, hlemýžď, vrabec, velryba, zmije, kapr, kůň, mravenec.

Obratlovci					Bezobratlí
<u>ryby</u>	<u>o</u>	<u>bojživelníci</u>	<u>p</u>	<u>plazi</u>	<u>savci</u>
<u>pstruh</u>	<u>rosnička</u>	<u>volavka</u>	<u>užovka</u>	<u>kuna</u>	<u>babočka</u>
<u>kapr</u>	<u>ropucha</u>	<u>vrabec</u>	<u>zmije</u>	<u>netopýr</u>	<u>admiral</u>
		<u>slepice</u>		<u>velryba</u>	<u>žížala</u>
				<u>kůň</u>	<u>včela</u>
					<u>bělásek</u>
					<u>hlemýžď</u>
					<u>mravenec</u>

2. Podle toho, jakou potravu obratlovci přijímají, je dělíme na:

- byložravci napiš příklad živočicha slunce
- masožravci napiš příklad živočicha orel
- rostlinžravci napiš příklad živočicha husa

Autor Richard Grobarz, III. D

Žáci nezapomněli ani na Den učitelů :) Děkuji Tobíkovi ♥

mej nejlepši učitel
převníden den ~~na~~ školi

Denisek pomáhá s péčí o štěňátka (v rámci prvouky v praxi :D)

O PEJSKOVI, KTERÝ NAŠEL SVOU RODINU

Budu Vám vyprávět, jak jsem potkal tu nejlepší kamarádku na světě.

Ve městě Trnkov, na kraji lesa žila rodina, a ta se jmenovala Uzlovci. Měli domácí zvířata, králíka, ještěrky a psa Fildu. „A to jsem já!“

Když jsem byl štěně, koupili si mě, protože chtěli psa. Pokud jsem byl ještě štěnětem, byl jsem hodně oblíbený. Dostal jsem i obojek se svým jménem. Pořád se mi někdo z rodiny věnoval, mazlil se se mnou, chodili jsme na procházky, česal mě a koupal.

Ale jak jsem rostl, všechno bylo najednou jinak. „Na, tady máš zbytky od oběda“, povídá panička. „Cože? Nejraději mám granule s hovězím masem!“. „Ty ale došly a navíc jsou moc drahé“, povídá ona a zavřela okno. Už jsem nebyl tak oblíbený. Nikdo mě nedrbal, nečesal a na procházky už jsme taky nechodili. A to jsem nesnášel, protože jsem ovčák, a ještě k tomu „německý“. Německý ovčák má jíst granule nebo maso, a ne zbytky od oběda. A má chodit na procházky, aby se proběhnul a ne být pořád zavřený.

Jednoho dne jsem se rozhodl, že uteču. Asi po dvou hodinách se mi podařilo vyhrabat díru pod plotem a byl jsem na svobodě. Utíkal jsem co nejdál, jak to jen šlo. Po cestě mě potkala malá holčička a říká: „Kde ses tady vzal, jak se jmenuješ a co tady děláš, pojď, vezmu si tě ke mně domů“. Mně říkají Mařenka a tobě? Filda! Radostně jsem štěknul.

Mařenka a její rodiče bydleli v malém domečku s velkou zahradou. „Tady by se běhalo“, pomyslí jsem si. Mařenčiny rodiče souhlasili, abych u nich zůstal. „Hurá!“. Hned první den mě vykoupali a vysušili a dokonce jsem mohl spát u Mařenky v pokoji. Druhý den postavili kotec a v něm velkou dřevěnou psí boudu. V misce byla voda a hovězí granule, které mám tak rád. A odpoledne jsme se byli s Mařenkou proběhnout na louku za domem. Bylo to bezva, krásně jsme si zařídili. „To bude nejspíš ten psí ráj“, říkal jsem si. A opravdu byl. Mařenka už je teď velká slečna, ale na procházku se mnou nikdy nezapomene. Má mě totiž moc ráda a já ji taky. Na procházku s Mařenkou se každý den moc těším.

Adéla Vítková, 6. A

Pečujeme o zvířecí kamarády...

...ve dvou se to lépe táhne :)

Králík Tom

Bylo, nebylo, v zemi zvané Gizbónie se v jedné králíčí rodině narodilo malé králíče. Protože bylo velmi malé, nemohlo zůstat samo doma, muselo chodit s rodiči na pole, kde pracovali. A tak malé králíče pomáhalo, rostlo a získávalo zkušenosti, že se má vyhýbat orlům, nedráždit hady a hlavně utíkat před lidmi. A jak králíče rostlo a sílilo, tak zjistilo, že má obrovskou sílu, unese obrovské balvany a že umí běhat tak rychle, že mu nestačí ani vlci, kterým vždy uteče.

Jednoho dne králíče potkalo malou králíčí holčičku. „Ahoj, já jsem Bibi. A jak se ty jmenuješ?“ ptala se malá králíčice. „Jak se jmenuješ?“ opakovalo králíče. Jak se vlastně jmenuju? Zapřemýšlelo králíče. „Maminka a tatínek mi říkají doma všelijak. Třeba synku, chlapče, a když se na mě zlobí, tak holomku, ale jménem mi nikdy neřekli.“ opáčilo králíče. Bibi se zamyslela a řekla: „Já ti dávám jméno Tom.“. Králíče se dlouze zamyslelo a opáčilo: „Tom? To se mi líbí! Budu teda Tom. Budeš si se mnou hrát? Něco ti ukážu.“. „Budu velmi ráda.“ řekla Bibi. A Tom ukázal malé Bibi, jak je silný a rychlý. Bibi jenom žasla a údivem nemohla ani mluvit. „Pojď, ukážu ti toho mnohem víc a prozkoumáme celý kraj!“. A tak Bibi a Tom brouzdali po celém kraji a zkoumali každý kout, přivoněli ke každé kytice.

Najednou Tom a Bibi přiběhli na okraj skály a skoro sletěli dolů. Naštěstí Tom stihl chytit Bibi, aby nespadla. Vtom se nad nimi objevil hladový orel. Několikrát máchl svými velkými křídly a začal kroužit nad Tomem a Bibi. Právě když začal orel na obě malá králíčata útočit, všiml si jej Tom a začal utíkat. Upaloval tak rychle, že mu orel nestačil. Nestačila mu ovšem ani Bibi.

„Pomoc! Pomoc!“ slyšel po chvíli Tom. Byla to Bibi, kterou orel lapil! Tom neváhal a začal utíkat nazpátek. Pronásledoval orla s malou Bibi. Orel Bibi odnesl do svého hnízda na skále. Tom utíkal tak rychle, co mu nohy stačily. Po chvíli našel hnízdo s orlem, který útočil na Bibi a chtěl ji sníst. Tu viděl Tom obrovský balvan a uvědomil si, že má jen jedinou šanci orla přemoci. Tom sebral všechnu svoji nadpřirozenou sílu, zvedl několikrátunový balvan a hodil jej po orlovi. Zásah! Balvan trefil orla, ten spadl ze skály dolů. Tom se vydal okamžitě k Bibi. Našel ji v bezvědomí. Už myslel, že útoky orla nevydržela. V tom Bibi otevřela oči a řekla Tomovi: „Zachránil jsi mě! Jsi můj hrdina, Tome!!!!“

Jiří Malinovský, 6. A

...vítáme jaro :)

Pohádka

Bylo, nebylo, za sedmero městy a sedmero vesnicemi byl jeden krásný les, ve kterém žila kočičí rodinka. Taťka kocour byl bílý jako sníh. Jeho divokost nejdenně celou rodinu přivedla do nebezpečí. Maminka byla černá jako noc a pravý opak tatínka. Měli pět dětí.

Do lesa se zatoulal velký zlý bulldog, který byl samý šrám z rvaček v útulku. V lese se mu zalíbilo a rozhodl se zde usadit.

Tatínkovi kocourovi se pes nelíbil, snažil se ho vyhnat. Přebrousil si drápy o jeden mohutný dub. Když se setmělo, vyrazil tatínek vyhnat psa ze svého sousedství.

Pes měl stejný nápad jako kocour. Vyrazil vyhnat kočičí rodinu ze svého domova, aby měl tento kout lesa sám pro sebe.

Jak kocour dorazil na místo, zjistil, že tam není. Došlo mu, že pes šel zaútočit na jeho domov. Strašně se začal bát o svoji rodinu a chvěl se strachy. Hnal se rychlostí blesku zpět domů za rodinou. Když se vrátil domů, viděl, jak maminka peče buchtu a popijí se psem kávu a děti si hrají kolem a rvou se. Tak se k nim připojil a povídali si se psem o životě. Zjistit, že je nedůvěřivý, osamělý a bez přátel. Stačilo jen, aby s ním moudrá maminka promluvila.

Z těchto dvou nepřátel se stali kamarádi, chodili spolu na lov. Dokonce....

Všechno dobře dopadlo, a jak to bývá, zazvonil zvonec a pohádka je KONEC.

Michael Revenda, 6. C

Tvořivý Jakub Filip ze III. D

si poskládal v rámci pracovních činností jednoho ptáčka origami za každý den strávený doma bez práce ve školních lavicích.

S dobrou náladou jde jakákoliv práce líp od ruky (Tadeáš Volek, III. D)

Bez roušky se zatím neobejdeme...

Úvaha

Artur Maňhal, 9. B

Jaký je (bude) pro mě rok 2020

Rok 2020 je pro mě zatím jeden z nejodlišnějších let, které jsem zažil, protože se stalo několik situací, na které nejsem zvyklý. A jak to ovlivnilo můj život a životy ostatních, včetně mé rodiny?

Tak třeba nejsem zvyklý na aktuální situaci ohledně koronaviru, která ovlivnila životy všech. Pro žáky a studenty, včetně mě, to ovlivnilo školní docházku, a proto jsme nuceni vše dělat z domova. A co přijímací zkoušky na střední školy? Ty bych měl dělat už za pár dní, a netuším, jak to nakonec dopadne. Bude někdy určeno nové datum? Budou všichni automaticky přijati? Nebo se snad otevře desátá třída?

Také se vlastně nedostanu z domu, což by mi až tak nevadilo, ale je pěkné mít tu možnost. Třeba tu, že si nemůžu zajít do většiny kamenných obchodů, do kterých bych normálně šel. A protože nejsem důchodce, tak z bezpečnostních důvodů nesmím ani ráno do obchodů s potravinami.

Jak dlouho ještě budou uzavřeny hranice? Například s Polskem, do kterého jsme jezdívali nakupovat, nebo s čínskými e-shopy, ze kterých se teď téměř nedoručují objednané zásilky. Chystali jsme se v létě jet s mámou na dovolenou na Slovensko a s tátou k moři, třeba do Itálie, nebo Řecka. Bude to vůbec možné? Budou v budoucnu ještě horší opatření, nebo se naopak budou mírnit? Na jednu stranu je možné že se do pár měsíců vše vrátí do normálu, ale já osobně se spíše domnívám, že to jen tak rychle nepřejde a v tomto stavu tu ještě pobudeme.

Jaký rok 2020 ještě bude? Popravdě se spíše přikláním k názoru, že se v tomto roce objeví další nečekaná a závažná situace, a začínám se docela bát toho, co to bude. Uběhlo vlastně teprve několik měsíců, a zatím to nevypadá moc slibně. Na druhou stranu něco takového se běžně nestává, a je to zajímavá zkušenost, ale osobně se mi více líbilo to, jak to bylo doposud.

Můj názor je, že rok 2020 je zatím opravdu jiný a náročnější, ale zatím to není nezvladatelné, a domnívám se, že se to třeba do půl roku zase vrátí do pořádku.

Parádní projekt s rostlinami v podání Kristýnky Zublové s bratrem

...s úsměvem jde vše líp, taky s Dankem Haluzíkem :)

Volný čas jsme využili ke čtení oblíbených knih :)

Úvaha

2020

Adéla Pražáková, IX.B

V roce 2020 žijeme v blahobytu. Ztrácíme naše hodnoty a jediné, co nás zajímá, jsou peníze a další peníze. Přitom nám naše planeta dává jasné signály, že bychom měli zpomalit a soustředit se na naše Zemi.

Jsme možná poslední generace, která to může ovlivnit. Neříkám, že musíme žít v lese a jíst jen pampelišky, ale způsob života, který vedeme, není dlouhodobě udržitelný. Tato pandemie, která nás teď sužuje, nám dovolila trochu zpomalit. Jak naše životy, tak ekonomiku. Nad Evropou máme nejčistší vzduch za posledních deset let. Emise teď klesají stejně jako akcie na burze.

Cítíme nejistotu. Ale ani v nejistých dobách nesmíme propadat hysterii. Osobně si zachovávám chladnou hlavu a myslím, že lidé tuhle krizi zvládnou. Musíme jen respektovat pravidla. Otázkou zůstává, zda se po téhle těžké zkoušce změníme. Budeme dál přehlížet naše životní prostředí? Myslím, že ano.

V čele nejmnocnějších států máme lidi, kterým jde primárně jen o peníze a vlastní dobro. Nemají zájem zachovávat tenhle svět pro příští generace. Popírají vědecky doložené studie, jen aby mohli rozvíjet svůj vlastní byznys.

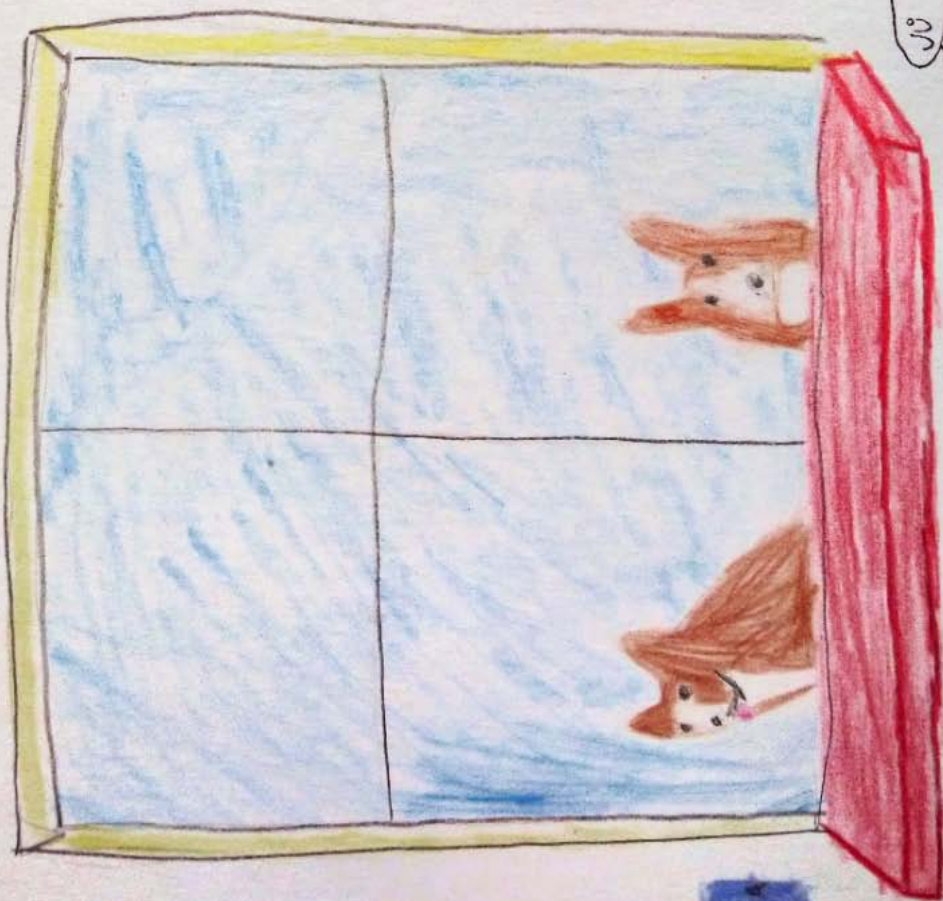
Místo toho, aby řešili skutečné problémy, tak svou ješitností a pomstychtivostí vyvolávají další. Jak tohle změnit? Lidé by se měli zajímat o politiku a dění ve světě více do hloubky a ne se nechávat unést propagandistickými proslovy politických lídrů.

Budoucnost naší Země je v našich rukou a jen my ji můžeme změnit. Přála bych si, aby lidé konečně pochopili, že Země se bez nás obejde, ale my bez ní ne. A že problémy, které teď máme, nepostupují k lepšímu, ale naopak k horšímu. Snažme se chránit planetu, na které žijeme. Každý může pomoci malými ústupky a kompromisy ve svém pohodlném životě. Stačí jen chtít.

10 Dobrý den
 nam učitelko
 Rada bych vám
 napovídá něco
 dopis
 Moc se mi líbí
 po škole.
 I balíček se
 učiny co nejvíce
 po jde.
 Moc se mi líbí
 po kamradě po
 spá. A hlavně dočím
 se se všichni brzy
 sedíme ve vřavě
 v naší škole.
 A doufám že jste
 v léze Lokajová

PO HODINĚ PLAVÁNÍ

UJ JÉ

Časťo v každý
pátek v prvním
pololetí po hodině
plavání, jak jsme
šli zpátky do školy,
jsme šli po Gregorově
ulici, kde jsme potkávali
2 malé pejsky
kteří, prostě jsem
měl pocit, že nás
tam každý pátek
čekáji.

Kuba ☺

GREGOROVA

Úvaha

Lucie Koprovská, IX. B

ROK 2020

- OSNOVA — 1. Dvě 20 v názvu roku? (Znamená to něco? Ovlivní to něco?)
2. Proč se stalo to, co se stalo? (Má to důvod, nebo nemá?)
3. A jak reagují lidé? (Změní jim to pohled na svět? Budou jiní?)
4. A jak to prožívá introvertní patnáctiletá holka jako já?

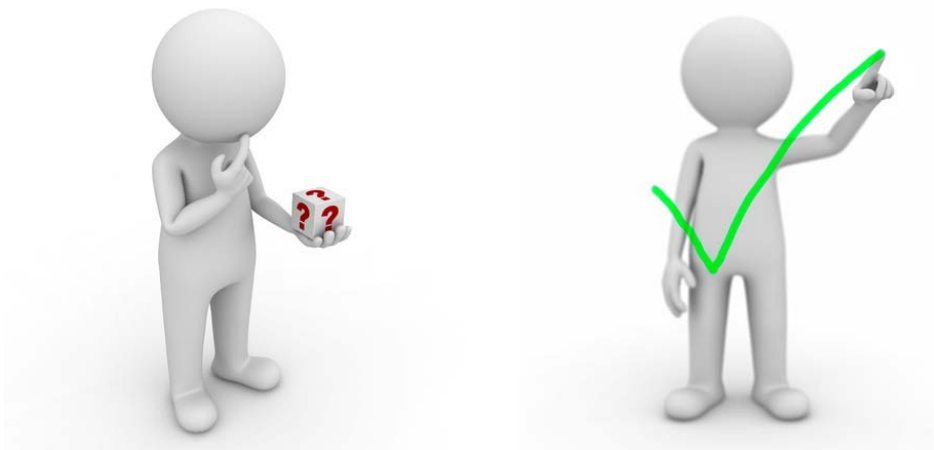
Rok 2020. Člověk by si řekl, že když se v názvu roku objeví dvě dvacítky, bude to něco vážně speciálního. A taky že jo! Bude to speciální tím, že lidé budou muset být uvěznění doma a vycházet buď v případě nákupu potravin, práce či nutné procházky, kterou potřebuje každým dnem víc lidí. Vsadím se, že o tomhle se nikomu fakt nezdálo. Když se zaměříme na číslice v roce a samostatně čísla sečteme, vyjde nám čtyřka. Když se nad tím vlastně zamyslíme, z celé první desítky čísel je na výslovnost nejtěžší. A jakmile se i zatouláme k astrologii, tam zjistíme, že čtyřka je jen cesta s nemalými překážkami a nic nedá zadarmo. No takže, kdybychom si na konci roku 2019 pověděli: „Wow, ten rok 2020 bude fakt těžkej...“ Každý by nám to věřil. Jednoduše, potřebovalo lidstvo zamyslet se? Potřebovalo, proto se tento rok mile rád nabídnul už od začátku, aby se to tučně zapsalo do historie.

Má to svůj důvod, tohle všechno? No jasně, že jo. Lidé se bouřili, zvířata vymírala, oceány se znečišťovaly a příroda až přímo prosila o pomoc. Celá tahle planeta potřebovala něco, čím zbystří uši lidí a donutí je k lepšímu chování. Protože to my lidé necháváme lesy v plamenech a umírat nevinná zvířata, přesně tak jako znečišťovat moře, oceány. Udělala nám snad tato překrásná místa a kouzelné bytosti něco? Ne. A my je pořád ničíme. Proč vlastně? Protože si chceme něco dokázat tím, že odhodíme plastovku do vody a budeme si říkat, jací jsme to borci? Když my jsme takoví na zemi, proč ona ne na nás? Oko za oko, zub za zub. Nechá poslat virus mezi lidi a dá tak vymírat nevinné lidi, kteří za nic nemůžou, aby nás donutila prožít smutek a nekončící ruch, ale také dobu mezi svými blízkými, jež si ani pomalu neumí popovídat jinak než přes sociální sítě. Tisíce lidí umírají každý den, i kdyby k nám nezabloudil nějaký virus. Každý den se vyšle duše do nebe, ale lidí, kterých se to netýká, se nad tím nepozastaví. Berou to jako samozřejmost. Ale po téhle zkušenosti, když každou hodinu zjišťují počet nakažených celého tohoto státu, tak už je to zajímavá. Život je cenný a lidé by si to měli uvědomit, jaký dar jim byl dán.

Lidé šílí. Každodenní ježdění do práce, případně pro potraviny a potom zpátky domů je fakt nezábavné. Vycházení s rouškou či šátkem přes ústa a nos, bych v životě nečekala, že se tento normální trend z Asie, stane povinným pravidlem. Věčně si stěžují, že se přes to nedá dýchat, ale když si je virus odchytlí, to budou teprve na sebe mít radost, že obličej zakrytý

neměli. Školy zavřené, lidé přicházejí domů s větou, že byli propuštěni z práce, další slova vlády a zvětšený růst nákazy. První den korona prázdnin byl snad to nejlepší pro děti, co mohly zažít. Čtrnáctý den korona prázdnin, studenti nezvládají nespočet úkolů od učitelů, tudíž z *volna* moc nadšení nejsou. Tím, jak je skoro celý národ zamčen mezi stěnami svého domu, začíná na ně lézt nuda a taky úzkost. Ti společenší už málem odpadli, zatímco ti introvertní nemají ve svém životě vlastně žádnou změnu. Na jednu stranu, těch užitečných věcí, které se doma můžou dělat je docela dost ne? Číst, vytvářet, uklízet, přestavět si svůj pokoj, pomáhat blízkým, relaxovat, učit se nebo pobýt na zahradě či balkoně, dáti tak trochu šanci slunci podívat se na vás. Budme rádi za volný čas, který nám byl nedobrovolně dán, protože tyhle časy se už opakovat těžko budou. V budoucnu si totiž budeme vyčítat to, proč jsme toho drahocenného času nevyužili. Čas je vzácný a nuda je to nejhorší, co můžeme prožít. I tohle období je zkouška, která prověří, jestli je pro nás čas vzácný nebo lhostejný. Tak co? Je pro vás čas lhostejný nebo vzácný? Pro mě je čas určitě tím nejvzácnějším.

Můj názor na tohle všechno? Na rozdíl od některých negativních názorů, je pro mě tohle období — opomenuli-li to, co děje v nemocnicích — pozitivní. Ráno si pospím, do kolika chci, nemyslím na stres, jež si při vstupu do školy udělá pohodlíčko hluboko v srdci. Pár informací do školy si za den přečtu, ačkoli s nechutí, ale na paměti, že nepotřebuju ze školy vypadnout úplně. Udělám si čas pro sebe, uvařím si čaj a lehnu si do postele, kde se věnuju mojí oblíbě — četbě. Někdy se jen tak koukám přes okno na červánky, které naznačují pomalý konec dne, přemýšlím, jak naložím s následujícím dnem. Střední škola na mě z dálky mává a já si pořád neumím představit, jak se uložím do jedné z lavic, plně nabitá informacemi, přičemž donutím mozek k nejlepšímu výkonu. Můj ročník a maturitní to má teď trochu na ostří nože. Domácí příprava, jak kdy může být prospěšná. Testy, zkoušení či nervozita učitelů kvůli blížícímu datu přijímaček, tu já na očích od pondělí do pátku nemám a jsem za to ráda. Jak beru okolní situaci? Beru to jako velký, těžký úkol pro všechny bytosti na téhle planetě. Každý příběh v knize má dobré stránky, ale také ty špatné. Hold teď se prožívají ty špatné. Ale neuškodí, když budeme věřit, že po téhle bolestivé bouři plné zvratů, se objeví za nějakou dobu slunce a rozzáří lidem úsměv na tváři. Také věřím, že lidem přibude mnoho nových zkušeností, hlavně těm v nemocnici, kteří mají co dělat, aby ubohé duše pohlčené virem zachránili.

Jednou v sobotu ráno otevřela Lenka dveře. Na zemi leželo malé ptáčátko. Lenka se na ně podívala zblízka. Ptáček se nehýbal. Pak otevřel zobáček.

„Mami! Tati!“ zavolala Lenka.

Rodiče se objevili ve dveřích. Ted' už ptáčátko stálo na nohou.

„Určitě vypadlo z hnízda,“ řekl tatínek. „Zavolám do stanice pro ohrožená zvířata. Řeknou nám, co máme udělat. Ty s maminkou toho chlapíka sledujte.“

„Udělalí jsme to správně,“ řekl tatínek, když se vrátil. „Je dobře, že jsme ptáčka nevzali do domu. Bránili bychom jeho rodičům, aby se o něj postarali. Nejspíš jsou někde poblíž. Čekají, až odejdeme.“

Lenka s maminkou a tatínkem se vrátili do domu a dívali se z okna. „Koukněte! To bude asi jeho maminka,“ zašeptala Lenka. Velký pták do ptáčete jemně šťouchal. O chvíli později vyletěli oba ptáci na nízkou větev stromu.

„Jupí!“ vykřikla Lenka.

-zdroj: Čteme s porozuměním každý den
(Karen Cardellaová)

l, d, c, d

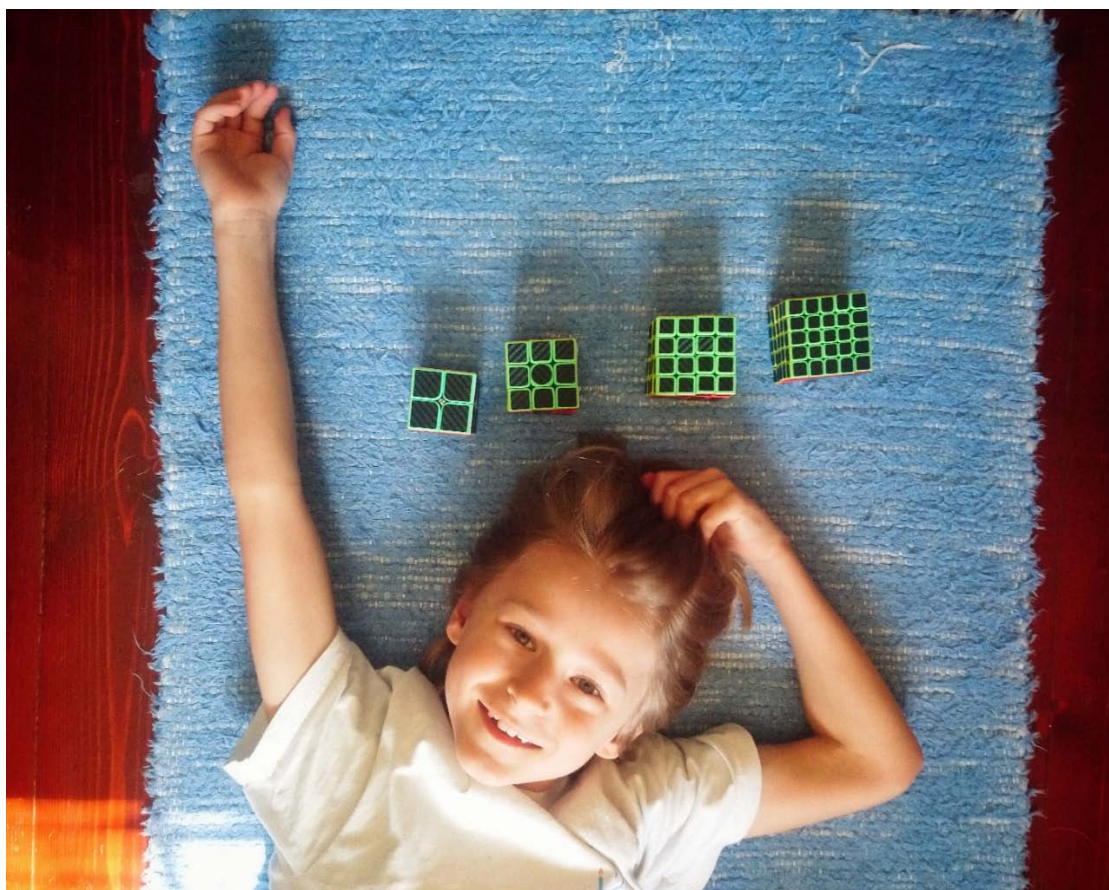
vesele

smutně

...brácha má prima bráchu :)

Úvaha - Jaký je pro mě rok 2020?

Adriana Janíčková, IX. B

Už jste zažili někdy něco podobného koronaviru? Já ne. Lidé před 100 lety ale ano. Mezi ně museli patřit i naši praprarodiče možná i prarodiče. Setkali se totiž se španělskou chřipkou, která byla ještě horší. Mnoho lidí se domnívalo, že koronavirus zmizí teplým počasím, jako tomu bylo i u chřipky. Vědci už ale potvrdili, že u koronaviru tomu tak není. Ihned po prvních příznacích tohoto viru se v laboratořích snažili objevit nějaké protilátky. Dosud objevili tři protilátky, které testují na nemocných lidech. Také od lidí, kteří tento virus měli a vyléčili se z něj, chtějí odebrat protilátky, které si už lidské tělo vytvořilo samo. Díky tomuto viru bylo opatřeno plno ochranných pomůcek, které mají zamezit přenosu. Také se zavedla spousta různých opatření. Jedno z nich bylo zavření všech škol. Proto nám teď učitelé posílají učivo a úkoly přes internet.

Jak nesu aktuální dění? Určitě bych chodila raději do školy, než se učit doma. Jak slyším od ostatních, tak oni také. V dubnu mě měli čekat přijímací zkoušky na střední školu. Ty se však musejí z důvodů tohoto výskytu viru přesunout. Nikdo doposud neví, kdy se školy přesně znovu otevrou. Mrzí mě, že jsem já i moji spolužáci přišli takto o přípravu na přijímací testy ve škole. Musíme proto vše dělat sami doma.

Mění se mi život aktuální situací? Určitě ano. Všem se změnil život. Mnozí dospělí lidé přišli o práci a nemají dost peněz. Děti si zase musejí zvyknout na nový styl výuky přes internet. To vše se ale znovu vrátí do normálu, až se podaří virus odstranit.

Čekala jsem něco jinak? Věděla jsem, že se nakazí spousta lidí, ale nečekala jsem tolik mrtvých. Ty počty jsou neuvěřitelně vysoké. Také jsem nečekala, že se na pár výjimek Češi zachovají tak vstřícně. Navzájem si pomáháme a podporujeme se.

Jak se s tím teď vyrovnávám? Nezbyvá mi než dělat vše potřebné doma, což je taktéž stejné i u ostatních. Kvůli celé té věci se docela dost bojím přijímaček. Nebude to snadné, ale já doufám, že to všichni společně zvládneme. To nejhorší už má ČR za sebou.

Riška Grobarz si rád lepí modely

Koronavirus

Josef Gazda, 6.B

V dnešní době je důležitá rouška,
když jdete ven, dejte si ji za ouška.

Teď je karanténa a nechodí se do školy,
přesto ale máme od Vás úkoly.

Není třeba panikařit, netřeba se bát,
na hygienu a prevenci začít řádně dbát.

Už to všechno končí, půjdu zase ven,
jenže jsem se vzbudil, byl to pouze sen.

Karanténa pokračuje, je to ještě horší,
ve škole se uvidíme, až budeme starší.

KARANTÉNY

Všechno to začalo 16 března. Už po třetím dnu mi začalo být smutno po škole. Potom jsme našli takový pořad učitelka, tam jsem si spíš procvičoval, protože opakuje než procvičoval, protože nemůžou začít těžkým učivem.

1) DVA PRACOVNÍ LISTY DO M

2) DVA PC DO ČJ (VYJENOVANÁ SLOVA)
+ PROCVIČOVÁNÍ P, M, L, B, Z, S
V SEŠ, TE

NAPSAT PANÍ UČITELCE
(ZAVOLAT)

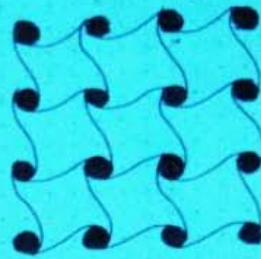
NEZAPOMENOUT

RÁD

SVOD

A 2+5

Teď je to 13^{od} začátku karantény. Teď už se smělo ven jen z rouškama. Naštěstí se smělo ještě ven. Každý den jsem cvičil matematiku, protože je to můj oblíbený předmět.

2020	
1	2
3	4
5	6
7	8
9	10
11	12
13	14
15	16
17	18
19	20
21	22
23	24
25	26
27	28
29	30
31	32
33	34
35	36
37	38
39	40
41	42
43	44
45	46
47	48
49	50
51	52
53	54
55	56
57	58
59	60
61	62
63	64
65	66
67	68
69	70
71	72
73	74
75	76
77	78
79	80
81	82
83	84
85	86
87	88
89	90
91	92
93	94
95	96
97	98
99	100

TEIPV

Jaký byl (je) rok 2020

Šimon Bělík (IX.B)

Úvaha

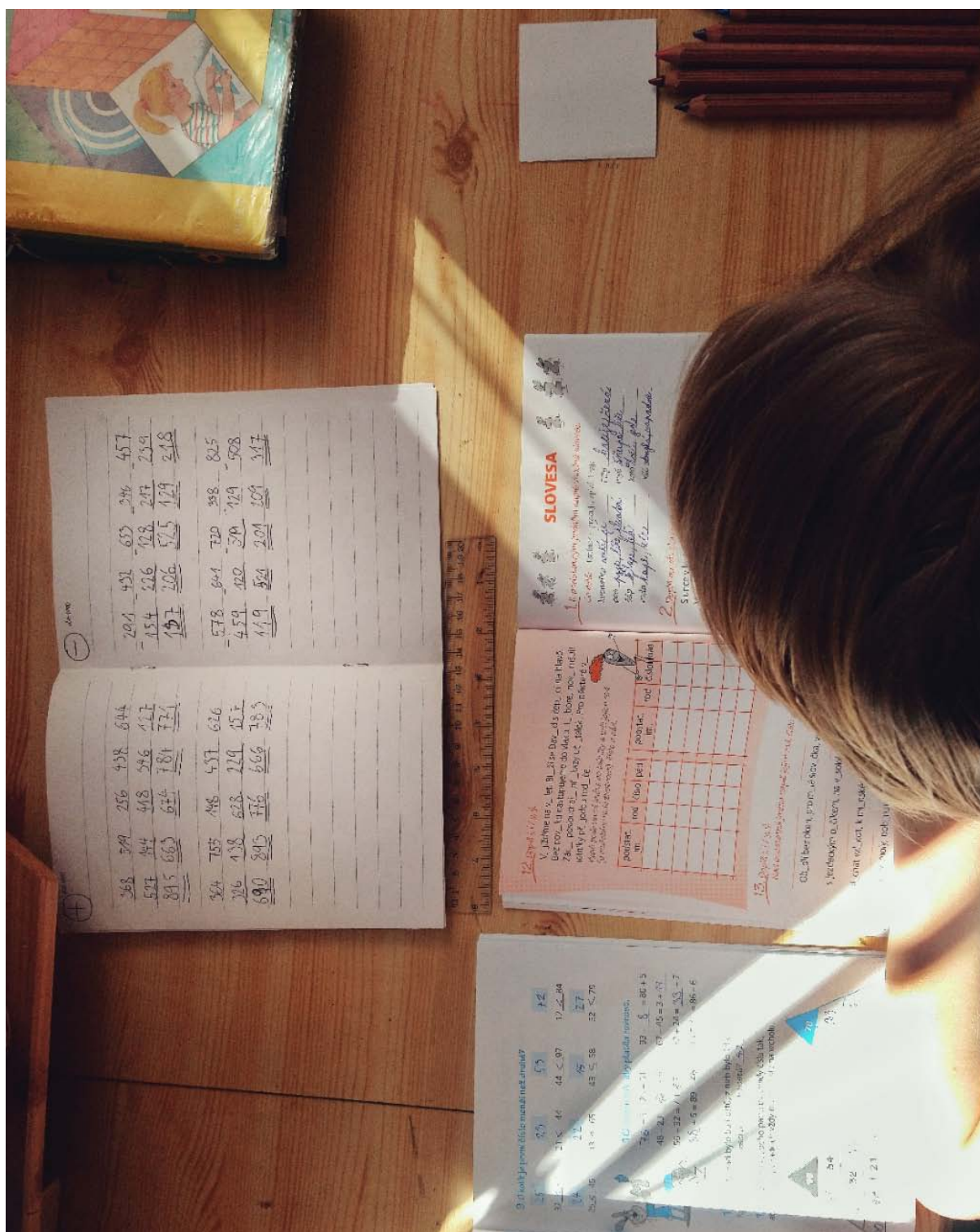
Rok 2020 začal jako každý jiný, s rodinou jsme oslavovali příchod nového roku a vše probíhalo tak, jak bylo zvykem.

Co potom nastalo? Hned ze začátku roku byla velice nebezpečná situace v Íránu, kde hrozila válka a také v Číně, kde vypukl, tehdy ještě neznámý, virus, avšak vše pominulo. Tedy aspoň prozatím. Prozatím? Březen byl totiž měsíc zkázy a začalo to v Evropě v Itálii, Covid-19, virus, který ochromil celý svět. Miliony nakažených, desítky či stovky tisíc mrtvých po celém světě. Česká vláda jednala skoro okamžitě, v polovině března uzavřela školy a vyhlásila stav nouze.

Co to pro mě znamenalo? Přestal jsem chodit do školy, zavřeli nám halu, všechny sportovní akce byly buď zrušeny, nebo odsunuty na neurčito. To znamenalo i moje soutěže, českou mužskou extraligu, Mistrovství ČR dorostenců a všechny mezinárodní turnaje, kam jsem měl v plánu odjet (Itálie, Španělsko, Polsko), Mistrovství Evropy juniorů v Chorvatsku bylo z července také odsunuto na neurčito.

Jak to vidím do budoucna? Zatím nemůžu říct, situace ve světě se postupně zlepšuje a v České republice to už pomalu a jistě mizí, takže doufám, že svět se dostane zase do normálu. Jak to ovlivní moji situaci do budoucna? Absolutně netuším. Nevím, jak to bude se sportem, Olympijské hry byly posunuty a to ovlivní všechny ostatní soutěže, nejen v mém sportu. A co přijímačky na gymnázium? Situace ještě není úplně vyjasněná, ale zatím to vypadá, že se budou konat, avšak pouze s jednou zkouškou. Moje naděje? Doufám jen v to nejlepší, doufám, že budu zase sportovat jako dříve, budu chodit do školy a sdružovat se třeba v kině, že nebudeme muset nosit roušky a držet rozestupy. Doufám v to, aby svět a mé okolí bylo zase přirozené a nemuselo žít ve strachu a obavě o svůj či někčí jiný život.

A jak bych popsal tuto situaci? Je to hrozná situace, která se, doufejme, nebude opakovat. Nikdy na ni nezapomenu, protože se mě dotkla osobně a nemám tím na mysli sport. Ale na druhou stranu si z toho musíme něco vzít, něco, aby se to už neopakovalo, jak se říká „všechno zlé je pro něco dobré“ a možná právě toto přinutí lidi být ohleduplní na sebe i okolí a vážit si přírody, kterou musíme chránit.

Ve školních lavicích nás to jistě baví víc :)

Jaký je pro mě rok 2020

Adéla Kuchyňková, IX. B

Co jsem očekávala od roku 2020? Myslela jsem si, že se budu připravovat na přijímací zkoušky na střední školy. V září jsem měla nastupovat do nové školy s novými spolužáky. Zatím jsem už měsíc doma a za týden jsem měla jít psát test na přijímací zkoušky na střední školy. Taky jsem si myslela že poslední měsíce s mojí třídou strávíme společně. Je to náš poslední rok a my jsme si ho měli společně užít. Měli jsme už naplánovaný výlet a taky jsme plánovali školní ples. S baletem jsme trénovali koncert na konec školního roku. A já jen doufám, že všechno dobře dopadne.

V čem je rok 2020 pro mě důležitý? Tento rok budu opouštět svojí základní školu a přestupovat na střední školu. Je mi líto, že už musím opustit svoji třídu, protože jsme skvělý kolektiv. Navíc s některými se znám už devět let, vlastně jsme spolu vyrůstali. Nechce se mi ani věřit, že už je skoro konec. Doufám, že na střední budu mít stejně dobrý kolektiv, jako na základní.

Kde budu studovat? Podala jsem přihlášku na dvě střední školy. První jsem zvolila gymnázium a druhou zdravotnické lyceum. S gymnáziem jsem se asi moc unáhlila, bylo to asi tím, že tam studovala moje mamka. Sice tam jde většina mých kamarádů, ale já si myslím, že se tam nehodím. Chtěla bych se dostat na zdravotnické lyceum. Všechno bude úplně nové a mám z toho trochu strach.

Co nikdo nečekal? Nikdo na celém světě nečekal, že v roce 2020 bude muset řešit koronavirovou pandemii. Všechny státy teď bojují s touto nepříjemnou situací, aby ochránily své občany. V naší zemi byla včas zavedená opatření, aby se zabránilo dalšímu šíření. Od založení naší země byla poprvé založena celorepubliková karanténa. V polovině března byly uzavřeny všechny školy, a obchody kromě potravin a lékáren. Spousta věcí se zrušila a nikdo zatím neví, jak to bude dál.

Doufám, že všechno dobře dopadne, a že se všechno brzy vyřeší. Zase se potkáme a všichni společně budeme zase sedět v lavicích. A hlavně, ať uděláme všichni přijímačky. A potom si užijeme konec školního roku.

KORONAVIRUS

Jan Jedlinský, 6.B

Korona přišla do Česka,
zapomněli dát dezinfekci do Tesca.
Každý Čech to ví, každý Čech to zná,
hele, já jsem optimista.

Ale i tato stat' musí mít konec,
důchodci v Kauflandu skoupili i zvonec.

Dokonce je tu i výhoda,
když je korona,
není kolona
a ani žádná nehoda.

Já mám 100 procent čeština,
protože mám vir,
v Penny už není ani sýr.
Zatracenej netopýr,
který to přenesl na člověka
a člověk na kočku,
v Belgii nemaj ani kočičí hračku,
která by to neměla.

Trump říká: „Evropa to projela.“

Tohle není satira, to je fakt.

Za 2 dny Trump oznámí,
že se možná spletl.
Čínský netopýr doletěl a zdechl.

Netopýr měl koronavirus,
sáhl na něj Kolumbus
a bylo to v Americe.
Takže Evropská unie za to může?
Že nemaj žádné volné lůže.

Zato Trump znovu ohlásí: „WE NEED BUILD A WALL.“

Asi přes moře co?
Olympijské hry bez diváků,
roušky i v našem divadle.
Olympijské hry se nekonaj,
herci s rouškama skonaj
bez diváků.

Roušku i při porodu,
roušku pro každou rodinu,
jdeme dál psát satiru.

Babiš nosí FFP3,
za to doktoři a zubaři mají maximálně MP3.

Havlíček má roušku s autíčky,
Vojtěch s lidskými srdíčky.

Moje rouška chrání tebe

a ta tvoje zase tebe.

Ale co chrání nás?

A už je to tady zas.

Karanténa doma,

sténám, že venku je tak krásně

a já tu píšu básně.

Ale je to v poho, mám alespoň zahradu,

ale nemůžu už ani do hradu.

Nejdřív zavřou školy,

potom Takko,

nejsem žádný pako,

jsem jen Babiš, SORRY JAKO.

8-BIT má virus už taky,

takže žádný saky paky,

divné jsou už taky mraky.

Doufám, že si stihnu vše uložit do cloudu,

všichni chceme vzpouru.

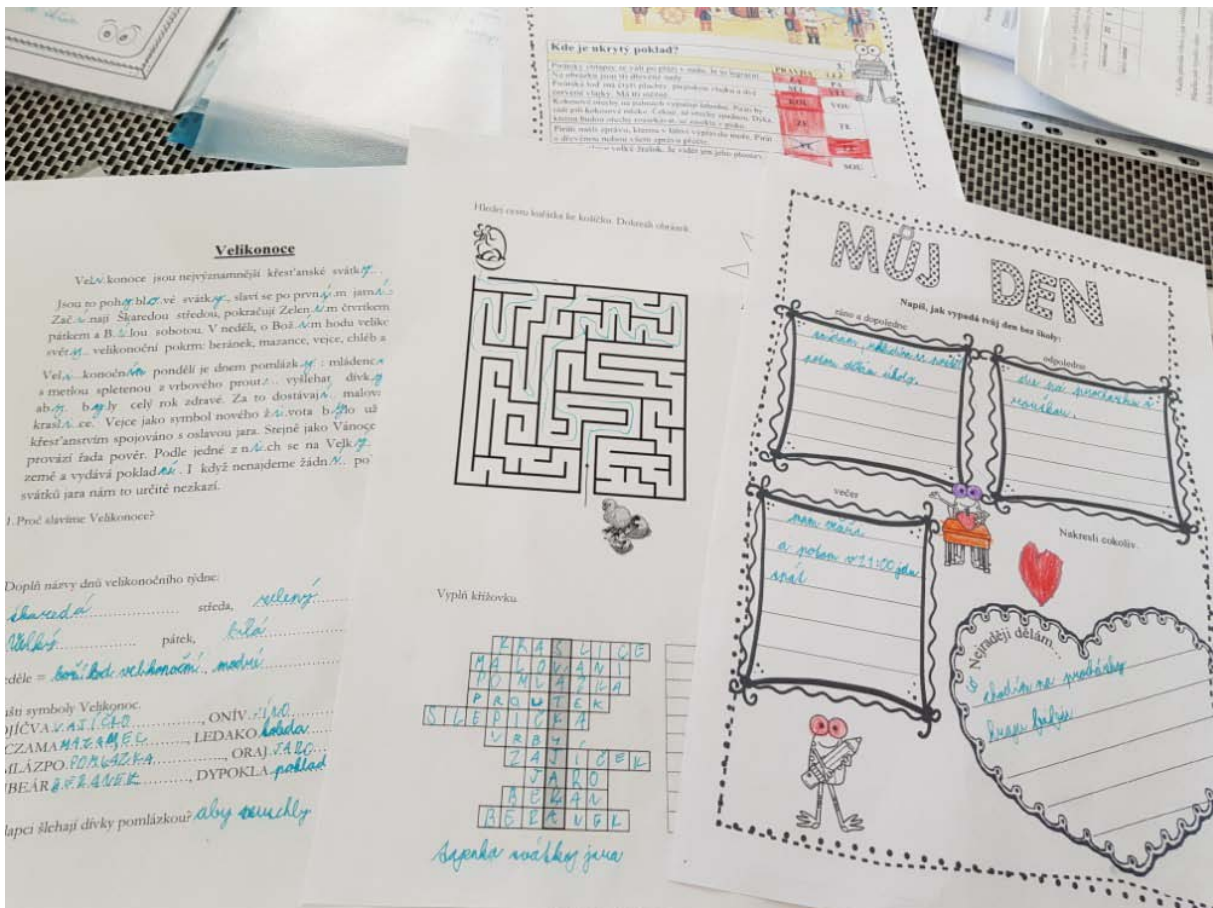
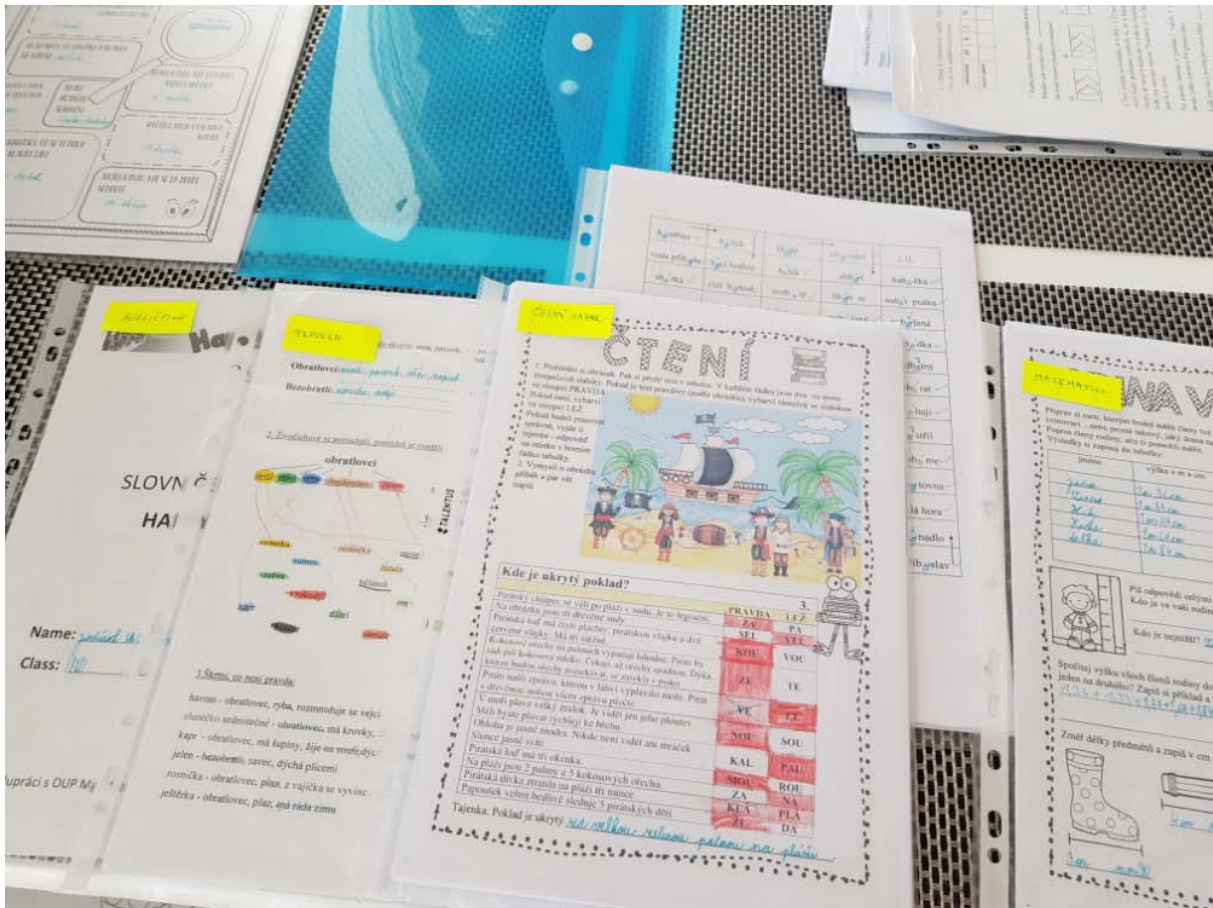
Tak lidi, buď sed'te jako želé a nebo běžte do ulic říct:

„SVĚTE, CHCEME VÍC!“

Ale já stejně radši budu sedět doma,

ať mě venku nechytne korona.

THE END

Měla paní učitelka. mám se
dobře. Můj nejlepší zážitek
byl první den školy. Moje
oblíbené předměty jsou
matika, výstava tělocvik
a hračky přírodopis, a
pracovní činnosti.
Moc se těším do školy.
Lduví Šenška. ♡

Hvězdy štěstí

Eva Horáková, 6.B

Já pozoruji ve vhodnou chvíli,
že hvězdy ještě nešly spát,
mají s námi velkou píli,
štěstí nám budou vždy přát.

I když nastaly časy zlé,
noci samé spanilé,
věřte, bude lépe
a svět zase rozkveté.

Tak praví v noci dlouhé,
vše lepší bude, dívejte se,
ráno vstanete, ráno moudré,
s úsměvem umyjete se.

Snad jim někdy poděkujeme,
za jejich moudré rady,
kdyby s námi nebyli,
těžko bychom byli tady!

Když jsme DĚMA

Meruří se veselíček přeměnila je mi 9 let.

S kým
bylím?

z mamky
s mamkou
s mamkou
a s mamkou

Jak vypadá náš den:

namoř rožnou
a loubkám rožnou
sám rožnou a
nemádař a já
nemádař a já
máme odtě
a pod odtě
zde hraje křídlo
a rožnou je
rožnou a
rožnou a
rožnou a

tohle je moje
rouška

já rožnou
má sítě
rožnou

Nig vizet pro odtě
rožnou

rožnou
rožnou
rožnou

rožnou
rožnou
rožnou

Jak si správně mýt ruce:

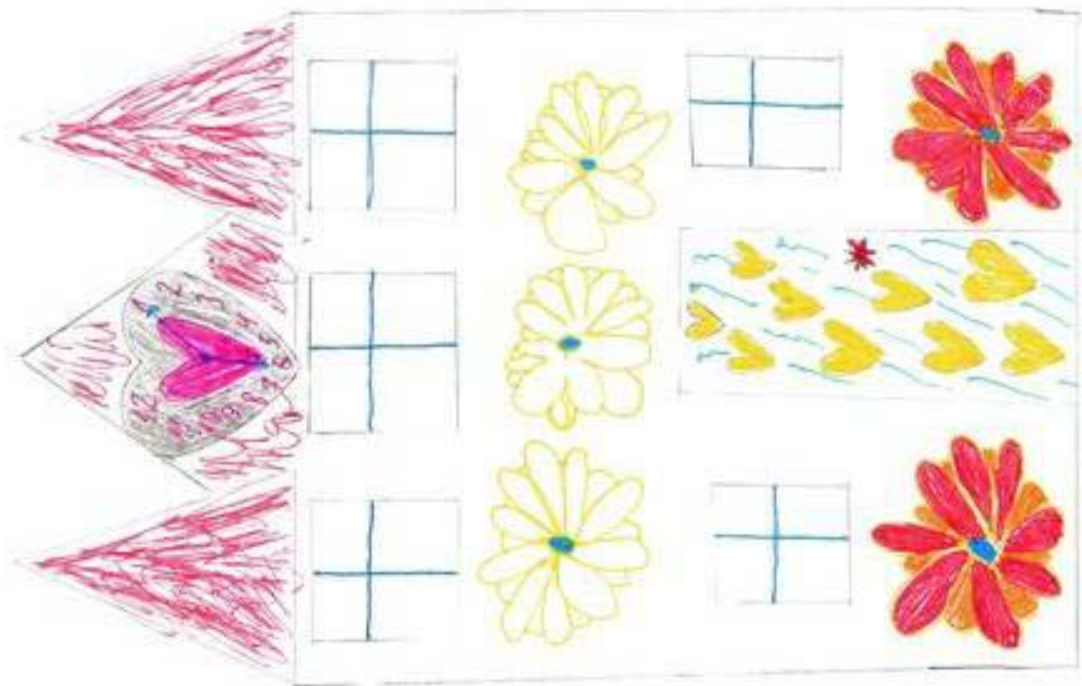
rožnou
rožnou
rožnou

30 sekund 13. Rožnou

rožnou
rožnou
rožnou

rožnou
rožnou
rožnou

rožnou
rožnou
rožnou

Slohová práce - úvaha

Můj rok 2020

Alena Hrabovská, IX. B

Píše se rok 2020. Letos jsem měla celkem jasnou představu o tom, jak bude probíhat. Jsem v deváté třídě základní školy a nejdůležitější je pro mě udělat přijímací zkoušky a dostat se na střední školu.

V lednu jsem se hodně učila, ať mám dobré vysvědčení. V únoru jsme jeli lyžovat na dovolenou do Alp. V březnu jsem pokračovala s přípravou na přijímací zkoušky, které se mají konat v polovině dubna po Velikonocích. Potom budu mít narozeniny. 15 let! Těším se na oslavu. V květnu mám závěrečný koncert z klavíru a zbytek školního roku budu trávit se svými spolužáky ve škole. Na konci června odletím s rodiči na tři týdny do Kanady. Poté půjdeme na festival Colours of Ostrava. V srpnu jezdíme k prarodičům na chalupu do Beskyd. V září nastoupím do nové školy a doufám, že se mi tam bude líbit.

Jenomže všechno je jinak. Co se stalo? V Číně vznikla epidemie koronaviru. Začala se šířit po celém světě. Dostala se postupně do Evropy, potom dokonce i do Ameriky. Ze dne na den se nám úplně změnil život. Naše vláda přistoupila k přísným opatřením. Postupně zavřela školy, obchody, restaurace a další služby. Někteří lidé úplně přestali pracovat, někteří pracují méně. Ven můžeme vycházet pouze s rouškami nebo respirátory. Dále platí zákaz cestování do zahraničí a nesmí se konat žádné hromadné akce. Proč tak přísná opatření? Protože tato virová epidemie zabíjí, nejvíce staré lidi.

A jak teď vypadá můj život? Jsem skoro pořád doma, nechodím do školy ani do kroužků. Učím se podle zadání z týdenních plánů. Dělam si výpisky a různé úkoly z učebnic nebo z pracovních sešitů. Musím také posílat nahrávky učitelkám ZUŠ. Občas chodíme s rodiči na vycházky do přírody. Co mi dělá největší starosti? Přijímací zkoušky. Pokud se v tomto roce ještě vrátíme do školy, přijímací zkoušky proběhnou čtrnáct dní po otevření škol. Proto se na ně stále připravuji. Ale otevrou se vůbec do konce školního roku školy? Uvidím ještě někdy všechny svoje spolužáky? Pojedeme na školní výlet? A bude možné cestovat? Odletíme na naši vysněnou dovolenou do Kanady? Na žádnou z těchto otázek ještě nelze odpovědět, protože nikdo neví, co bude dál.

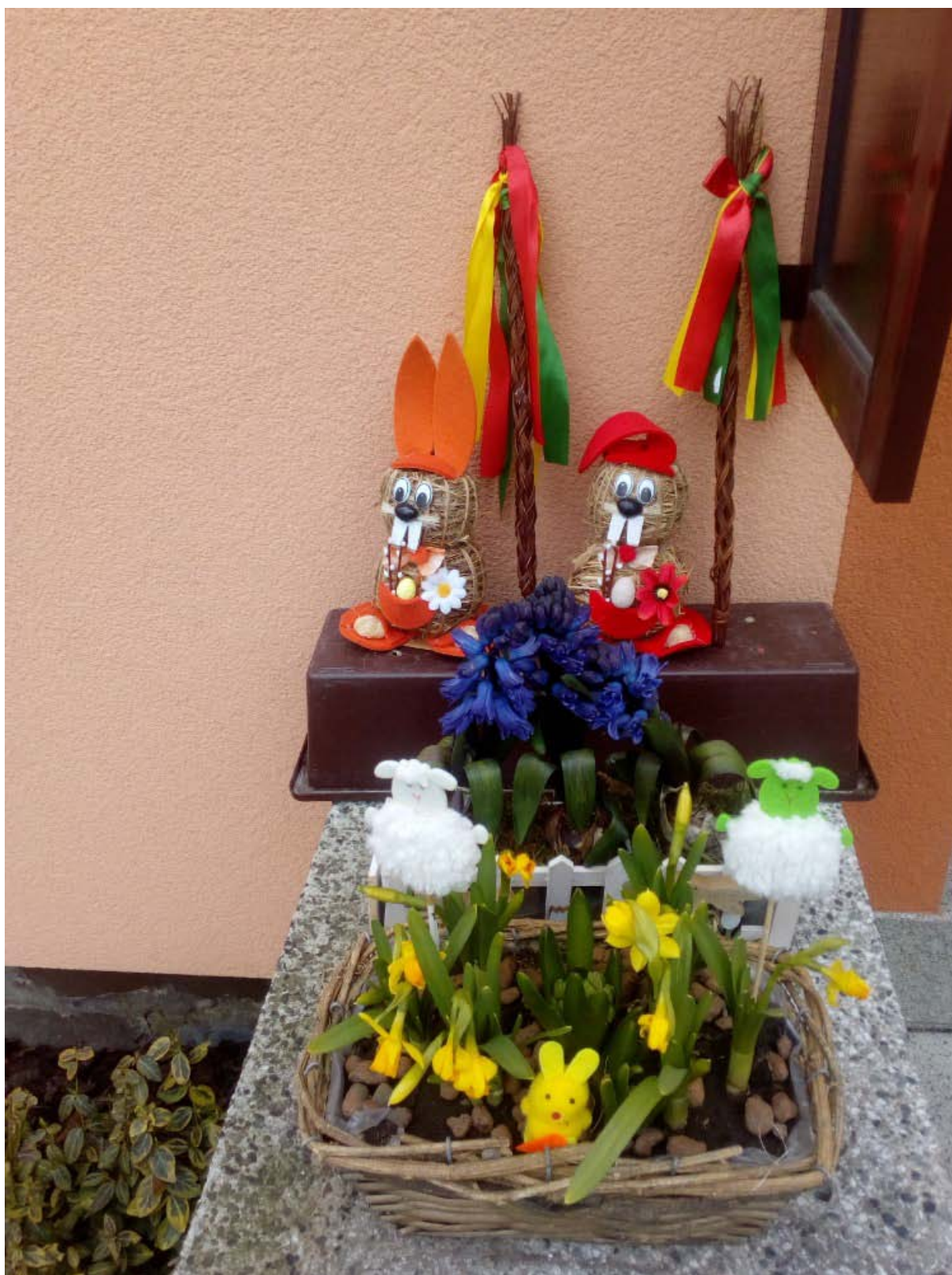
Zatím vše zvládám s dobrou náladou a doufám, že co nejdříve budeme moci jít do školy. Moc bych si přála vidět aspoň jednou za tento rok své spolužáky a učitelky. Moc se mi po všech stýská. Zároveň mi velmi chybí hodiny zpěvu, sbor a divadlo, zkrátka moje milovaná hudba. Také se velmi těším na léto a stále mám naději, že odletíme do Kanady, protože se chci potkat s našimi přáteli, kteří tam nyní žijí. Přeji si, aby se konal festival Colours of Ostrava, letos tam mají hrát opravdu velmi dobré kapely. Tatínek by byl také moc smutný, ještě nevynechal žádný ročník.

Ze všeho nejvíce si však přeji, aby epidemie brzy skončila, aby měla co nejméně obětí na životech a aby byl život zase jako dřív. Říká se: Chceš li Boha rozesmát, řekni mu o svých plánech. Letos asi plánování ztratilo svůj smysl, takže nám zbývají jen naděje a přání.

Chystáme se i na Velikonoce :)

Parádní výzdoba k Velikonocům patří ♥

Velikonoce

Velikonoce jsou nejvýznamnější křesťanské svátky.

Jsou to pohyblivé svátky, slaví se po prvním jarním úplňku. Začínají Škaredou středou, pokračují Zeleným čtvrtkem, Velkým pátkem a Bílou sobotou. V neděli, o Božím hodu velikonočním, se svět velikonoční pokrm: beránek, mazance, vejce, chléb a víno.

Velikonoční pondělí je dnem pomlázky: mládenci chodí s metlou spletenou z vrbového prouti vyšlehat dívky a ženy, aby byly celý rok zdravé. Za to dostávají malovaná vejce – kraslice. Vejce jako symbol nového života bylo už dávno před křesťanstvím spojováno s oslavou jara. Stejně jako Vánoce i Velikonoce provází řada pověr. Podle jedné z nich se na Velký pátek otevírá země a vydává poklad. I když nenajdeme žádný poklad, radost ze svátků jara nám to určitě nezkazí.

1. Proč slavíme Velikonoce?

Protože to jsou nejvýznamnější křesťanské svátky.

2. Dopln názvy dnů velikonočního týdne:

Škaredá středa, Zelený čtvrtek,
Velký pátek, Bílá sobota,
neděle = Boží hod Velikonoční pondělí

3. Vylušti symboly Velikonoc.

KOJÍČVA vajíčko ONÍV víno
NECZAMA mazanec LEDAKO koláče
KAMLÁZPO pomlázka ORAJ jaro
KENBEÁR beránek DYPOKLA polhady

4. Proč chlapci šlehají dívky pomlázkou?

aby byly dívky zdravé.

VELIKONOČNÍ POČÍTÁNÍ

V každé slovní úloze si prohlédni výpočty a vymysli ke slovní úloze otázku. Příklad vypočteš a zapiš odpověď.

1. Maminka s babičkou zdobily velikonoční vajíčka. Maminka ozdobila 5 řad po šesti vajíčkách a babička 36 vajíček. Kolik vajíček ozdobily
maminka a babička celkem?

$$(5 \times 6) + 36 = 66$$

Maminka a babička ozdobily celkem 66 vajíček.

2. Maminka s babičkou zdobily velikonoční vajíčka. Maminka ozdobila 5 řad po šesti vajíčkách a babička 36 vajíček. Kolik Maminka ozdobila
celkem vajíček?

$$(5 \times 6) = 30$$

Maminka ozdobila 30 vajíček.

3. Jirka vykoledoval 15 čokoládových vajíček a 17 obarvených vajíček. Pavel vykoledoval 3krát méně čokoládových vajíček a 26 obarvených vajíček. Kolik vykoledoval Jirka celkem vajíček?

$$15 + 17 = 32$$

Jirka si vykoledoval celkem 32 vajíček.

4. Jirka vykoledoval 15 čokoládových vajíček a 17 obarvených vajíček. Pavel vykoledoval 3krát méně čokoládových vajíček a 26 obarvených vajíček. Kolik si vykoledoval Pavel celkem vajíček?

$$(15 : 3) + 26 = 31$$

Pavel si vykoledoval 31 vajíček.

5. Velikonoční půst trval 40 dní. Rozděľ toto číslo na polovinu. Výsledek vyděl dvěma. Připočítej k tomu 67. Odečti 75 a výsledek vynásob 9. Jaké dostaneš číslo? Příklady si průběžně zapisuj. $40 : 2 = 20$; $20 : 2 = 10$; $10 + 67 = 77$; $77 - 75 = 2$; $2 \cdot 9 = 18$.

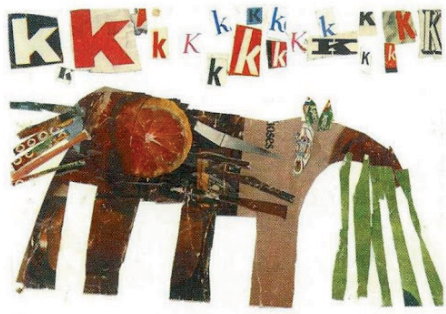
Dostanu číslo 18.

Pojďme si hrát

Dnešní článek bude trochu jiný než ty předchozí. Všichni jsme doma, učivo s vámi probírají rodiče nebo prarodiče, musíme chodit v rouškách, tak pojďme si teď ukázat několik her, které si můžete zahrát doma, abyste se nenudili.

První zábava se týká toho, co se děje kolem nás – jsme doma, abychom se nenakazili novou nemocí. **Zkuste tedy namalovat, třeba pro babičku a dědečka, se kterými jste se už dlouho neviděli, nějaký OBRÁZEK.** Ovšem neměl by to být obyčejný obrázek, ale takový, který vašim babičkám a dědečkům, tetičkám a strýčkům připomene, že se musí chránit. Vytvořte obrázek, kde jim ukážete, jak moc je důležité, aby dnes na sebe dávali pozor, aby nosili roušky a rukavice, když jdou ven. Přimalujte jim tak taky něco, aby věděli, jak moc je máte rádi. Rodiče, nebo starší sourozenci určitě budou vědět, jak takový obrázek doručit.

Pro další zábavu – **KOLÁŽ** – budete potřebovat pár věcí – **nůžky, papír, lepidlo, pastelky a nějaké staré časopisy nebo letáky z obchodů** – cokoliv doma máte a **rodiče to už nepotřebují**. Tato zábava vám určitě zabere dost času, kdy nikoho nebudete potřebovat, takže maminka si může v tomto čase, kdy budete tvořit, udělat nějakou práci, nebo si jen tak si může sednout

a odpočívát nebo lepit s vámi. Vymyslete si nějaké téma, třeba **co byste chtěli dělat o prázdninách**. Teď si prohlédněte časopisy a vystříhejte obrázky, které se vám budou hodit – no a teď už je jen na vás, jak obrázky nalepíte, aby z toho vznikl nějaký příběh nebo třeba plán na prázdniny. Můžete si koláž dokreslit pastelkami. No, a potom už jen stačí pozvat rodiče nebo sourozence, aby hádali, co obrázek znamená. Můžete třeba vyhlásit soutěž, a kdo uhádne první, dostane nějakou odměnu – třeba další obrázek, který jste tajně namalovali.

Další zábavu můžete vytvořit sami a překvapit s ní rodiče nebo sourozence. Poproste o papír (lepší je výkres), nůžky a pastelky a můžete se dát do práce a **vytvořit vlastnoručně vyrobené PEXESO**. Nastříhejte si čtverečky a teď už

vždy na dva namalujte stejný obrázek. Určitě tím doma všechny potěšíte a ze hry budete mít všichni daleko větší radost, když budete vědět, že jste si pexeso namalovali sami.

Zatím se naše zábava odehrávala většinou u stolu, takže pojďme si ukázat i takovou zábavu, u které se budete hybat – **PŘEKÁŽKOVOU CESTU**. Nejdřív se ovšem musíte maminky zeptat, jestli vám dovolí lepit na zeď, třeba v chodbě, malé čtverečky průhledné lepicí pásky. Jestliže ano, budete potře-

bovat pásku, nějaký lehoučký papír, třeba krepový, a dál budete potřebovat někoho staršího, kdo vám pomůže. Z papíru nastříhejte dlouhé proužky, které nalepte v chodbě tak, aby vám vznikla překážková dráha, kde budete mít možnost plazit se, překračovat a přelézat. Je to sice trochu náročnější, ale určitě si užijete zábavu a hlavně si zacvičíte, když je třeba venku ošklivé počasí.

Pro další zábavu, potřebujete zase svolení maminky. Tato zábava je nejen pohybová, ale určitě si u ní můžete procvičit i něco ze školy. Vy kluci, ale určitě i vy holky, si rádi hrajete

s autíčky a **AUTODRÁHOU**. Koupená dráha je sice fajn, ale možná budete mít radost z vlastnoručně vyrobené autodráhy. Potřebujete k tomu

jen průhlednou lepicí pásku a hromadu svých oblíbených autíček. Tam, kde vám to maminka dovolí, si můžete vytvořit autodráhu. Čím bude členitější a delší, tím větší zábavu si užijete, a maminky budou mít možná zase trochu času samy na sebe nebo na nějakou práci.

Pro poslední pohybovou zábavu – **GOLF** – si musíte nejdříve vyrobit pomůcku. Stačí k tomu větší papírová krabice, nůžky a barvičky. Na vlastní hru potom malé míčky nebo kuličky. Do

krabice uděláte několik otvorů, které si nadeptáte čísly, která budou znamenat počet bodů. No a teď už stačí jen se míčky trefovat do otvorů, psát si body a hra je na světě.

Snad vás některá z her zaujme a pomůže vám strávit čas, kdy musíme být všichni doma, zábavněji. Brzy se už vrátíte zase do školy, kde potkáte opět své kamarády a paní učitelky. Můžete si třeba potom povídat o tom, co jste doma dělali, a když poprosíte rodiče, určitě vám z vašich kreativních her rádi pořídí nějaké obrázky, které potom můžete dát na nástěnku ve vaší třídě.

Ing. Šárka Janků, Ph.D.

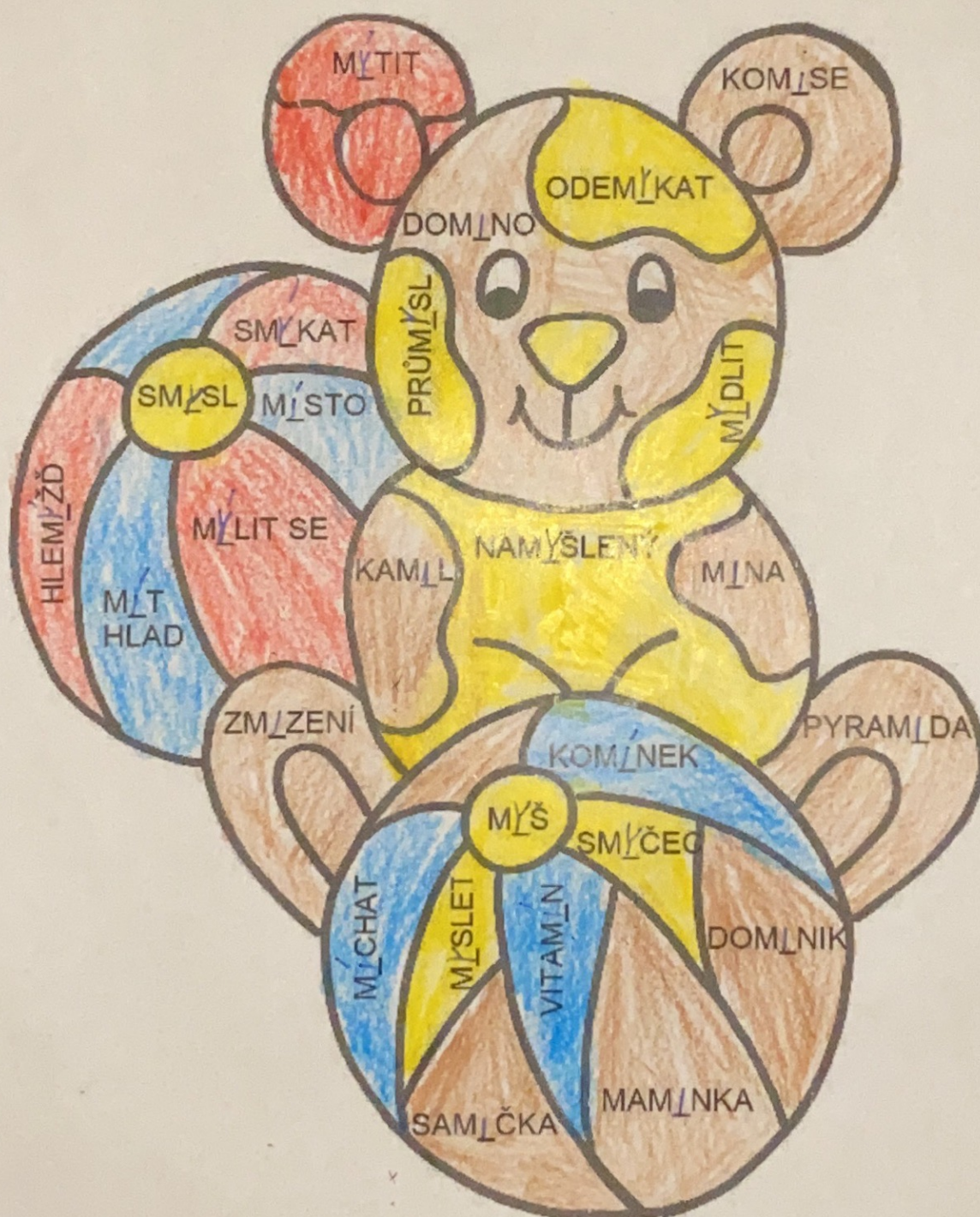
Doplň a vybarvi podle návodu:

I – hnědě

Í – modře

Y – žlutě

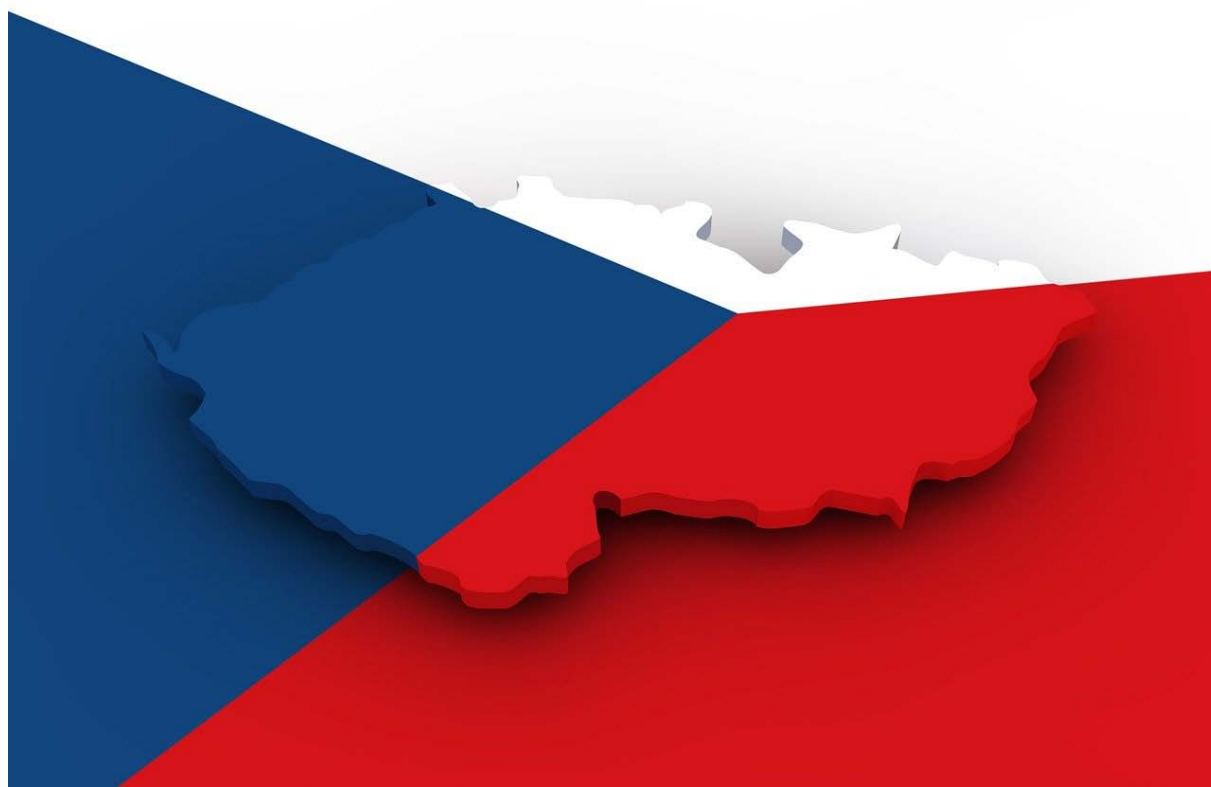
Ý – červeně

V současné době zažíváme to, co jsme ještě neměli možnost poznat.

Pokud to jde, berme si z toho jen pozitiva. Vím, že je to po těch týdnech těžké, ale...

Budme hrdí na český národ, kam se podíváme, je solidarita, slušnost, obětavost, srdce na dlani u lidí různého věku a v neposlední řadě i nezištná pomoc jeden druhému.

Vnímejme tedy probouzející se přírodu. Vnímejme solidaritu mnohých z nás.

Soustředme se na své blízké a známé, mluvme s nimi. Pomáhejme tam, kde je třeba, pokud sami můžeme.

Věřme, že se vše opět vrátí k normálu a že to bude díky těmto zkušenostem ještě lepší.

SEBEHODNOCENÍ

UPLYNULÉHO TÝDNE

Co se mi v posledních dnech povedlo?

*celkem učení a myslí
nádobí*

Komu
jsem
uděla/a
radost?

mamce

na jablčích

Na čem jsem si pochutnal/a?

Co se mi v posledních dnech
nepovedlo? Jak jsem to vylepšil/a?

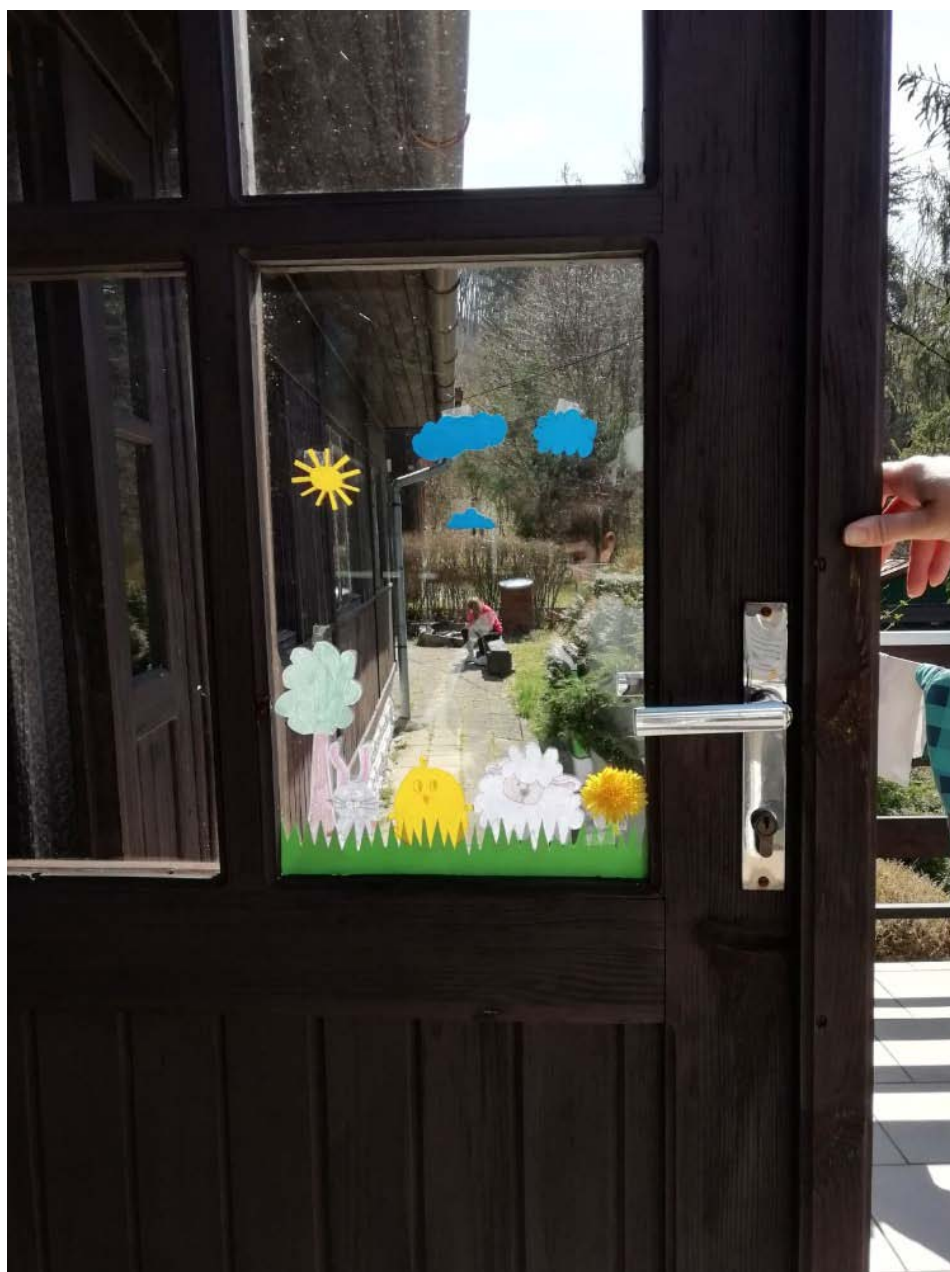
*nepovedlo se mi
starší se lega ale
okusil jsem to znovu a
povedlo se :)*

S učením mi
pomohl/a.../i

*mamka a
lavel*

Letošní výuka dětí ve druhém pololetí byla velmi krátká. Koronavirus nám nedovolil chodit do školy, ale my ani tak nezahlíme. Někteří žáci III. C se s chutí a nadšením vrhli na zadávané úkoly, posílají pozdravy a maily a jejich rodiče neustále komunikují s vyučujícími. A tak mě před Velikonocemi napadlo dětem výuku trochu zpestřit. Zadala jsem jim netradiční domácí úkol z výtvarné výchovy a praktických činností. Vyfotila jsem výzdobu mých vchodových dveří do bytu a námět byl na světě. Děti si podle svých představ a vůle samy jarně vyzdobily dveře, okna a cokoliv u sebe doma. Já je za to moc chválím a vy máte možnost se podívat, jak byly snaživé a jak se jim to povedlo. A ti, kterým se nechtělo, se mohou jen koukat. Výzdobou vnesly do současného pochmurného života spoustu radosti, nadšení, sluníčka a veselých barev. A já k tomu přidávám přání mnoha zdraví pro všechny a naději, že se brzy uvidíme.

Mgr. Alena Čichoňová, tř. uč.

Velice děkujeme za příspěvky do školního časopisu.

Budeme rádi za každého dalšího aktivního dopisovatele se zájmem o tvorbu školního časopisu.

Své nápady, náměty i připomínky zasílejte na e-mailovou adresu časopisu p. uč. Mgr. Sylvě Kristiánové:

maticak@volny.cz

Děkujeme

Ilustrace a fotografie našich žáků zveřejněny se svolením.

Zpracování aktuálních informací, grafická úprava, korekce:

Mgr. Sylva Kristiánová

zdroj free ilustrací, obrázků:

<http://cz.123rf.com/>

<https://pixabay.com>

<http://www.publicdomainpictures.net/>

<https://freephotos.cc/>

vektorové omalovánky - zdroj free:

<http://cz.123rf.com/>

<http://www.coloring.ws/holidays.htm>

<http://www.crayola.com/free-coloring-pages/>

